

บทที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์

๓.๑ กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

การกำหนดกรอบนโยบาย ทิศทาง แนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกะหาด ในครั้งนี้ได้จัดทำภายใต้กรอบแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๓.๑.๑ การพัฒนาตามยุทธศาสตร์ คสช. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ นโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (แผนพัฒนาจังหวัด) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์อำเภอ (แผนพัฒนาอำเภอ)

การพัฒนาตามนโยบายรัฐบาลและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐบาลภายใต้การนำของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ สรุปสาระสำคัญดังนี้

๑) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

สถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ตาม ประเพณีการปกครองของไทยรัฐบาลจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวด ในอันที่จะเชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดีและปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้คดโกงปากยามใจหรือประสงค์ร้ายมุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกลึกซึ้งและศรัทธาของประชาชนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจ เพื่อประชาชนทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าวมา ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ดีที่ทรง วางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้าง อันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ ประชาชนในที่สุด

๒) การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๒.๑) ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้านได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเสริมสร้างศักยภาพในการ ปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียนโดยเน้นความร่วมมือ เพื่อป้องกันแก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเลรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน โดยใช้ระบบเฝ้าตรวจที่มีเทคโนโลยีทันสมัยกำหนดให้ปัญหาอาชญากรรม การค้าอาวุธ การค้ามนุษย์ การกระทำความผิดเป็นโจรสลัด การก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดและจัดการปัญหาอื่น ๆ ที่เชื่อมโยง ต่อเนื่องให้เบ็ดเสร็จ เช่น ปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลการ

ปรับปรุงระบบการเข้าเมือง การจัดระเบียบ แรงงานต่างด้าว เป็นต้น

๒.๒) เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยนำยุทธศาสตร์ เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา มาใช้ตามแนวทางกัลยาณมิตรแบบสันติวิธี ส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้มีความ คิดเห็นต่างจากรัฐ สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่ เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่ง เป็นพหุสังคม ขจัดการฉวยโอกาสก่อความรุนแรงแทรกซ้อนเพื่อซ้ำเติมปัญหาไม่ว่าจากผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจ ช่วยคลี่คลายปัญหาได้

๒.๓) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริม และพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการป้องกันประเทศ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอด เทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ สามารถบูรณาการความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมเองกันประเทศได้ พร้อมทั้งนำศักยภาพของกองทัพในยามปกติมา สนับสนุนการพัฒนาประเทศ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และการรักษา ความมั่นคงภายในโดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น ภูมิภาค และนานาชาติ โดยเฉพาะอาเซียนและประชาคมโลก

๒.๔) เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่านโยบายการ ต่างประเทศ เป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบาย องค์กรรวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าในด้าน การเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การคุ้มครองดูแลคนไทยและผลประโยชน์ของคนไทยในต่างแดน การ แลกเปลี่ยนทางการศึกษา วัฒนธรรม การค้า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการเปิดโลกทัศน์ให้มีลักษณะ สากล เป็นต้น

๓) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

ความเหลื่อมล้ำในสังคมเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาความขัดแย้งและความเดือดร้อน ทั้งหลายของประชาชน จึงมีนโยบายที่จะดำเนินการดังนี้

๓.๑) ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ ที่มั่นคงแก่ผู้ที่ เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพ แรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมี มาตรฐาน ทั้งจะเชื่อมโยง ข้อมูลและการดำเนินการระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เพื่อให้ตรงกับ ความ ต้องการของพื้นที่และของประเทศโดยรวม นอกจากนี้จะส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูก กฎหมายมากขึ้น

๓.๒) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองการ ทหารูณกรรมต่อต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทานโดยการ ปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับ ที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวด ในการระงับตรวจสอบ

๓.๓) ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบ สวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกู้ยืมที่เป็นธรรม และการสงเคราะห์ผู้ ยากไร้ตามอัตภาพ พัฒนาศักยภาพ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและ พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรี และเด็ก

๓.๔) เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีงานหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้านสถานพักพิง และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงิน การคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

๓.๕) เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลาย เนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมแก่แรงงานไทยและร่วมพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมของแรงงานอาเซียน

๓.๖) จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนทั่วไป โดยไว้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

๓.๗) แก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกกล้าเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกกล้า และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน อันก่อให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

๔) การศึกษาและเรียนรู้ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

รัฐบาลจะนำการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทย มาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กันดังนี้

๔.๑) จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษา ในระบบและ การศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรมสร้างเสริมคุณภาพ การเรียนรู้โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

๔.๒) ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา และปรับปรุงและบูรณาการระบบการกักเงิน เพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มโอกาสแก่ ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาส จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและ ประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกบริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยจะพิจารณาจัดให้มีคู่มือการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

๔.๓) ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ ประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ กระจายอำนาจการ บริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามศักยภาพและความพร้อม โดยให้สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคลและบริหารจัดการได้อย่างอิสระและคล่องตัวขึ้น

๔.๔) พัฒนาคอนเทรนเนอร์โดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้และ ทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคตปรับกระบวนการเรียนรู้ และหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการความรู้และคุณธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนา ผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ การใฝ่เรียนรู้ การแก้ปัญหา การรับฟังความเห็นผู้อื่น การมีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็น พลเมืองดี โดยเน้นความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน

๔.๕) ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะโดยเฉพาะใน ท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับ มาตรฐานวิชาชีพ

๔.๖) พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้ มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียน การสอน เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การเรียนทางไกล การเรียนโดยระบบ อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น รวมทั้งปรับระบบการประเมินสมรรถนะที่สะท้อนประสิทธิภาพการจัดการเรียนการ สอนและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

๔.๗) ทะนุบำรุง และอุปถัมภ์พระพุทธศาสนา และศาสนาอื่นๆ สนับสนุนให้องค์กร ทางศาสนา มีบทบาท สำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสันติสุข และความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน และมีส่วนร่วมใน การพัฒนาสังคมตามความพร้อม

๔.๘) อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อการเรียนรู้สร้างความภาคภูมิใจใน ประวัติศาสตร์และความเป็นไทย นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดี ในระดับประชาชน ระดับชาติ ระดับ ภูมิภาค และระดับ นานาชาติ ตลอดจนเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ

๔.๙) สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน และ วัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อเตรียมเข้าสู่สากลวัฒนธรรม ของประชาคม อาเซียนและเพื่อการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

๔.๑๐) ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพ เพื่อเปิด พื้นที่สาธารณะให้ เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

๕) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

รัฐบาลจะวางรากฐานพัฒนาและเสริมความเข้มแข็ง ให้แก่การให้บริการด้าน สาธารณสุขและสุขภาพของประชาชนโดยเน้นความทั่วถึง ความมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ดังนี้

๕.๑) วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่าง มีคุณภาพ โดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการ ในแต่ละระบบและบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบ หลัก หลักประกันสุขภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

๕.๒) พัฒนาระบบบริการสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมามากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมา รักษา สร้างกลไกการจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลางปรับระบบการจ้างงาน การ กระจายบุคลากร และทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและให้ภาคเอกชนสามารถมีส่วนร่วมใน การจ้างบุคลากรเพื่อจัดบริการสาธารณสุข โดยรัฐเป็นผู้กำกับดูแล สนับสนุนความร่วมมือระหว่างรัฐและ เอกชนในการพัฒนาระบบ บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยส่งเสริมการลงทุนและการใช้ ทรัพยากรและบุคลากรร่วมกันโดยมีข้อตกลงที่รัดกุมและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

๕.๓) เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาด โดยเฉพาะโรคอุบัติใหม่ และ โรคอุบัติซ้ำ โดยมีเครือข่ายหน่วยเฝ้าระวัง หน่วยตรวจวินิจฉัยโรค และหน่วยที่สามารถตัดสินใจเชิงนโยบายใน การสกัดกั้นการแพร่กระจายได้อย่างทันท่วงที

๕.๔) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรอันนำไปสู่การบาดเจ็บและ เสียชีวิต โดยการร่วมมือระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในการตรวจจับเพื่อป้องกัน การรายงานและการดูแลผู้บาดเจ็บ

๕.๕) ส่งเสริมการศึกษาเพื่อสุขภาพ ใช้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาลักษณะนิสัยเยาวชนให้มีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย ปฏิบัติตามกฎหมายกติกา มารยาท และมีความสามัคคี อีกทั้งพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติจนสร้างชื่อเสียงแก่ประเทศชาติ

๕.๖) ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่างๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครุฑ ในวัยรุ่น และปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอุ้มบุญ การปลูกถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม เหมาะสมกับประเด็นที่เป็นปัญหาใหม่ของสังคม

๕.๗) พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข โดยจัดให้มีบุคลากรและเครื่องมือที่ทันสมัย และให้มีความร่วมมือทั้งระหว่างหน่วยงานภายในประเทศและหน่วยงานต่างประเทศ โดยเฉพาะในการป้องกันและรักษาโรคที่มีความสำคัญ

๖) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

ความไม่สงบทางการเมืองที่ดำเนินมานานกว่า ๖ เดือน จนถึงกลางปีนี้มีผลให้เศรษฐกิจชะลอตัวลงอย่างมาก แม้คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ดำเนินการกระตุ้นเศรษฐกิจจนเริ่มฟื้นตัวแล้วแต่ก็ยังไม่อาจขยายตัวเต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้ระบบเศรษฐกิจของไทยยังมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงหลายเรื่อง เพื่อที่จะสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจให้สามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคง ตั้งแต่การจัดเก็บภาษี ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อการบริหารและพัฒนาประเทศอย่างเต็มศักยภาพ ปัญหาหนี้ภาครัฐ การใช้พลังงานอย่างฟุ่มเฟือย ตลอดจนปัญหาการใช้น้ำในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งขาดแคลนเป็นประจำในฤดูแล้ง ในขณะที่มีน้ำท่วมบ่อยครั้งในฤดูฝน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ เป็น ๓ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาลักษณะที่ค้างคาอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

๖.๑) ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้ และสานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยติดตามให้มีการเบิกจ่ายอย่างคล่องตัวตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น รวมทั้งจะดูแลไม่ให้มีการใช้จ่ายที่สูญเปล่า เพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค

๖.๒) สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ให้ความสำคัญในการบูรณาการงบประมาณและความพร้อมในการดำเนินงาน รวมทั้งนำแหล่งเงินอื่นมาประกอบ การพิจารณาด้วย เพื่อขับเคลื่อนนโยบายให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมประหยัดไม่ซ้ำซ้อนและมีประสิทธิภาพ ทบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืน หรือสร้างภาระหนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็น และแสดงรายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อแสดงความโปร่งใส เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น เพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค โดยจะจัดให้มีระบบและกลไกในการติดตามตรวจสอบไม่ให้มีการใช้จ่ายที่สูญเปล่า

๖.๓) กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี เช่น โครงการขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครมาจัดทำเป็นโครงการลงทุนร่วมกับเอกชน ซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีทั้งในวงการก่อสร้าง วงการอสังหาริมทรัพย์และตลาดการเงิน

๖.๔) ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยตลอดจนถึงการใช้กลไกตลาด ดูแลราคาสินค้า เกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร

๖.๕) ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่นา เป็นต้น ให้สะดวกรวดเร็วขึ้นตลอดจนลดขั้นตอนของกระบวนการด้านธุรการและเอกสารอื่น ๆ ที่จะช่วยให้ระบบการส่งสินค้าเร็วขึ้น พร้อมทั้งแสวงหาตลาดที่มีศักยภาพเพื่อขยายฐานการส่งออกซึ่งครอบคลุมถึงการค้าชายแดนที่มีความสำคัญมากขึ้น

๖.๖) ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยพิจารณามาตรการลดผลกระทบจากการประกาศใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้ และสร้างสิ่งจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกื้อกูลต่อบรรยากาศการท่องเที่ยวส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวอันมีลักษณะโดดเด่นร่วมกันหรือจัดเป็นกลุ่มได้ เช่น กลุ่มธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสุขภาพ เช่น น้ำพุร้อนธรรมชาติ ทั้งจะให้เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากวิถีชีวิตชุมชน รวมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในประเทศทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยเน้นการให้ความรู้และเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การควบคุมสินค้าและบริการให้มีคุณภาพราคาเป็นธรรม ตลอดจนการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

๖.๗) ในระยะต่อไปประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกันเพื่อที่จะสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม

๖.๘) แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่ และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล ซึ่งนำความเสียหายและทุกข์ร้อนมาให้แก่เกษตรกร โดยระดมความคิดเพื่อหาทางป้องกันไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นเหตุการณ์น้ำท่วมในปี ๒๕๕๔ และหาวิธีที่จะแก้ปัญหาน้ำท่วมเฉพาะพื้นที่ให้ลดลงโดยเร็วไม่กระทบต่อพืชผลส่วนภาวะภัยแล้งจนเกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรนั้น รัฐบาลจะเร่งดำเนินการจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุด ซึ่งจะสามารถทำได้ ในเวลาประมาณ ๑ ปี

๖.๙) ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่างๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาวะราคาที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภท เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศและให้ผู้บริโภคตระหนักว่าจะไม่ใช้อย่างฟุ่มเฟือย รวมถึงดำเนินการให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบก และดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน ทั้งจากการใช้ฟอสซิลเป็นเชื้อเพลิงและจากพลังงานทดแทนทุกชนิด ด้วยวิธีการที่เปิดเผย โปร่งใส เป็นธรรม และเป็นมิตรต่อสภาวะแวดล้อม พร้อมกับร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงาน

๖.๑๐) ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงอัตราภาษีเงินได้ในระดับปัจจุบัน ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล แต่ปรับปรุงโครงสร้างอัตราภาษีทางด้านการค้าและขยายฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะเก็บจากทรัพย์สิน เช่น ภาษีมรดก ภาษีจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุดรวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย และยกเลิกการยกเว้นภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้ที่มีฐานะการเงินดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

๖.๑๑) บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งมีจำนวนสูงมากกว่า ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเป็นภาระงบประมาณใน ๕ ปีข้างหน้า อันจะทำให้เหลืองบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลง โดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสางหนี้ทั้งหมด และยืดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคต

๖.๑๒) ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคม ด้านคมนาคมทางบกโดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและรถไฟฟ้าเชื่อมกรุงเทพมหานครกับเมืองบริวารเพิ่มเติม เพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชนและเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไปทำต่อได้ทันที ด้านคมนาคมทางอากาศโดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ ๒ ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานสากลในภูมิภาคส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานในภูมิภาค เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณ การจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมการบินของประเทศการซ่อมบำรุงอากาศยาน และการพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศให้มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากล รวมทั้งการใช้ท่าอากาศยานในภูมิภาคเสริมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานดอนเมือง เช่น ท่าอากาศยานอุตะภา เป็นต้น และด้านการคมนาคมทางน้ำโดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางน้ำและชายฝั่งทะเล เพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศเริ่มจากการเร่งรัดพัฒนาท่าเทียบ เรือชายฝั่งที่ทำเรือแหลมฉบัง ท่าเรือชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและ อันดามัน ตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้ำ เจ้าพระยาและป่าสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในประเทศและเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึก

๖.๑๓) ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาท และภารกิจของหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัยโครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุน การบำรุงรักษา และการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศ รวมทั้งพิจารณาปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสาขาขนส่งและการประกอบกิจการโลจิสติกส์ให้ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และมีความชัดเจนในทางปฏิบัติ รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในภาคขนส่งเพิ่มขึ้น

๖.๑๔) พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจที่ชัดเจนพร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการของรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาด้านการเงิน และการดำเนินงานให้เกิดผลในทางปฏิบัติตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการควบรวมกิจการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพของรัฐในการพัฒนาประเทศและพัฒนาโลก การกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจที่เข้มแข็ง เพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศส่วนรวมคุ้มครองผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถให้บริการประชาชนได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้งมีการบริหารจัดการหนี้ทั้งในส่วนของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจรับภาระอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพเพื่อลดภาระทางการคลัง

๖.๑๕) ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้าง การผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การแบ่งเขต เพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าขายสินค้าเกษตรรายใหญ่อีกรายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีความสมดุลมากขึ้น

๖.๑๖) ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยการพัฒนาวัตถุดิบ และกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารไทยบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ส่งเสริมการวิจัยเกษตรแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ และส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องจักรกล เทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติ

๖.๑๗) เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มองค์ความรู้ในด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กร ปรับโครงสร้างกลไกการสนับสนุนและการขับเคลื่อนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบและมีเอกภาพที่ชัดเจนทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและบริการทางการเงินและการลงทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ การตลาดและโอกาสในการลงทุนในต่างประเทศ

๖.๑๘) ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ ซึ่งหมายรวมถึงการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์ดิจิทัลโดยตรง ทั้งผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์ ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล อุปกรณ์โทรคมนาคมดิจิทัล และการใช้ดิจิทัลรองรับการให้บริการของภาคธุรกิจการเงินและธุรกิจบริการอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาคสื่อสารและบันเทิง ตลอดจนการใช้ดิจิทัลรองรับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ปรับปรุงบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงให้ดูแลและผลักดันงานสำคัญของประเทศชาติในเรื่องนี้ และจะจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนเรื่องนี้ได้อย่างจริงจัง

๓) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่ ณ สิ้นปี ๒๕๕๘ จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก หากประเทศไทยเตรียมการในเรื่องต่างๆให้พร้อมการเร่งดำเนิน การเตรียมความพร้อมทั้งในเรื่องความเชื่อมโยงด้านระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ ด้านกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านชายแดนและการเตรียมการด้านทรัพยากรมนุษย์ จะส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสของประเทศไทยในประชาคมอาเซียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการยกระดับคุณภาพชีวิต ประชาชนชาวไทยร่วมกับประชาชนอาเซียน

๓.๑) เร่งส่งเสริมความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในภูมิภาค อาเซียน และขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโทรคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่างกันของอาเซียน ระบบการออกใบรับรอง/ใบอนุญาตผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การทำธุรกรรม อิเล็กทรอนิกส์ร่วมกันในอาเซียน รวมทั้งการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากความตกลงทางการค้าการลงทุน ภายใต้กรอบความร่วมมือในระดับทวิภาคีและพหุภาคีที่มีผลใช้บังคับแล้ว เร่งขยายการจัดทำข้อตกลงการยอมรับร่วมกันของสินค้าด้านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานโดยให้ความสำคัญต่อสินค้าที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูงโดยเฉพาะกลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภค รวมถึงการปรับกฎเกณฑ์การค้าและระบบพิธีการศุลกากรให้สะดวก ลดขั้นตอนต่าง ๆ หรือยกเลิกขั้นตอนบางเรื่อง และปรับระบบภาษีและการอำนวยความสะดวกอื่นๆ เพื่อดึงดูดให้มีการตั้งสำนักงานปฏิบัติการประจำภูมิภาคที่กรุงเทพมหานครเพื่อพัฒนาให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจ การค้า การลงทุนของภูมิภาคได้ในที่สุด

๗.๒) พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับโดยสอดคล้องกับข้อตกลงในการเคลื่อนย้ายในด้านสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือและปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่เปิดเสรีมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย ให้สามารถแข่งขันได้รวมทั้งสามารถดำเนินธุรกิจร่วมกับผู้ประกอบการในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อนำไปสู่ความเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานตลาดโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฐานการผลิตสินค้าหลายชนิดและธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่ประเทศไทยได้เข้าไปลงทุนขยายฐานการผลิตในประเทศอื่นในอาเซียนมาเป็นเวลานานแล้ว ตลอดจนกลุ่มการผลิตที่ผู้ประกอบการของไทยเตรียมที่จะขยายฐานการผลิตเพิ่มเติมอีกหลายชนิด ซึ่งช่วยให้ประเทศไทยมีฐานการผลิตสินค้าคุณภาพหลากหลาย เพื่อขายในตลาดต่าง ๆ ได้มากขึ้น ทั้งในอาเซียนและในตลาดโลก และเป็นการช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านใน กระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรม

๗.๓) พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งแรงงานวิชาชีพ แรงงานมีทักษะ และแรงงานไม่มีทักษะ โดยการเร่งรัดและขยายผล การใช้ระบบคุณวุฒิวิชาชีพให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยคำนึงถึงความเป็นเอกภาพกับระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานวิชาชีพใน ๘ กลุ่ม ที่มีข้อตกลงการเปิดเสรีในอาเซียนควบคู่ไปกับการวางแผนด้านการผลิตให้เพียงพอ การยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น การส่งเสริมการพัฒนาระบบการทดสอบ มาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อใช้ในการประเมินค่าจ้างแรงงาน

๗.๔) เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (GMS) แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) แผนความร่วมมือทาง เศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียนซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้ความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ในอาเซียนสัมฤทธิ์ผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

๗.๕) ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิตในชุมชนสู่แหล่งแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมโยงกับอาเซียน เพื่อยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการรายย่อยสู่ตลาดที่กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในประเทศและระหว่างประเทศและขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจแก่พื้นที่ต่าง ๆ ภายในประเทศด้วย

๗.๖) พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดน และโครงการอำนวยความสะดวกบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน โดยปรับปรุงโครงข่ายระบบถนน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งสินค้าข้ามแดนอย่างต่อเนื่อง โดยในระยะแรกให้ความสำคัญกับด่านชายแดนที่สำคัญ ๖ ด่าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์ สะเตา อรัญประเทศ แม่สอด บ้านคลองลึก และบ้านคลองใหญ่ ซึ่งจะทำให้ระบบขนส่งและโลจิสติกส์สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับปริมาณการเดินทางและการขนส่งที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๘) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการวิจัย การพัฒนาต่อยอด และการสร้างนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัยดังนี้

๘.๑) สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑ ของรายได้ประชาชาติและมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๓๐ : ๗๐ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันและมีความก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน และจัดระบบบริหารงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพโดยให้มีความเชื่อมโยงกับภาคเอกชน

๘.๒) เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม โดยส่งเสริมระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ การผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน การเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับการทำงาน การให้บุคลากรด้านการวิจัยของภาครัฐสามารถไปทำงานในภาคเอกชน และการให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีช่องทางได้เทคโนโลยีโดยความร่วมมือจากหน่วยงานและสถานศึกษาภาครัฐ

๘.๓) ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการนำงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์ รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการวิจัยและพัฒนาในระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ผลักดันงานวิจัยและพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหน่วยงานวิจัยของรัฐและภาคเอกชน

๘.๔) ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบราง ยานยนต์ ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัย และพัฒนา และนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม ไม่เพียงแต่จะใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศ ส่งเสริมการใช้เครื่องมือ วัสดุ และสินค้าอื่น ๆ ที่เป็นผล จากการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศในวงกว้าง โดยจัดให้มีนโยบายจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่เอื้ออำนวย เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ ในกรณีที่ต้องจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศจะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

๘.๕) ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านนวัตกรรมซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาที่สำคัญในการต่อยอดสู่การใช้เชิงพาณิชย์ของ ภาคอุตสาหกรรมให้มีความพร้อม ทันสมัย และกระจายในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การตั้งศูนย์วิเคราะห์ ห้องปฏิบัติการสถาบัน และศูนย์วิจัย เป็นต้น

๙) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ในปัจจุบันมีการบุกรุกที่ดินของรัฐและตัดไม้ทำลายป่ามากขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์ เช่น ป่าไม้ สัตว์ป่า พันธุ์พืช และแร่ธาตุถูกทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นอันมาก ทั้งปัญหาภาวะมลพิษโดยเฉพาะขยะประเภทต่าง ๆ ก็รุนแรงยิ่งขึ้น รัฐบาลจึงมีนโยบายจะรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติโดยสร้างสมดุล ระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนดังนี้

๙.๑) ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ จัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน เร่งรัดกระบวนการพิสูจน์สิทธิการถือครองที่ดินในเขตที่ดินของรัฐโดยนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ จัดการปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยและ สร้างบรรทัดฐานในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ป่าต้นน้ำและพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญเชิงนิเวศ กำหนดพื้นที่แนวกันชนและที่ราบเชิงเขาให้เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์การปลูกป่าเพื่อป้องกันภัยพิบัติและป้องกันการบุกรุกป่า ขยายป่าชุมชนและส่งเสริม การปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชนเพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติ รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ เช่น โครงการปลูกป่าเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เป็นต้น

๙.๒) ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ อันเกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัยสนับสนุนวิถีชีวิตของชุมชนและการพัฒนา เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งให้การคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ

๙.๓) ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน และแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ โดยยึดแนว พระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น กำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน พื้นที่ใดที่สงวนหรือกันไว้เป็นพื้นที่ป่าสมบูรณ์ก็ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัดพื้นที่ใดสมควรให้ประชาชนใช้ประโยชน์ได้ก็จะผ่อนผันให้ตามความจำเป็นโดยใช้มาตรการทางการบริหารจัดการมาตรฐานทางสังคม จิตวิทยา และการปลูกป่าทดแทนเข้าดำเนินการ ทั้งจะให้เชื่อมโยงกับการส่งเสริมการมีอาชีพและรายได้อันอื่น เป็นบ่อเกิดของเศรษฐกิจชุมชนที่ต่อเนื่องเพื่อให้คนเหล่านั้นสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยที่ดินยังเป็นของรัฐจะจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ จัดทำทะเบียนผู้ถือครองที่ดินในที่ดินของรัฐ ปรับปรุงกลไก การบริหารจัดการที่ดินของรัฐและเอกชนให้มีเอกภาพเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านที่ดินในภาพรวม และปรับปรุงกลไกภาษีเพื่อกระจายการถือครองที่ดิน เร่งรัดการจัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้โดยไม่ต้องเป็นกรรมสิทธิ์ แต่รับรองสิทธิร่วมในการจัดการที่ดินของชุมชน กำหนดรูปแบบที่เหมาะสมของธนาคารที่ดินเพื่อให้เป็นกลไกในการนำทรัพยากรที่ดินมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๙.๔) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศและมีกระบวนการบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดทำแผนงานโครงการ ไม่เกิดความซ้ำซ้อน มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับทิศทางและนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำโดยจัดตั้งหรือกำหนดกลไกในการบริหารจัดการน้ำ พร้อมทั้งมีการนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในระบบของการบริหารจัดการน้ำและการเตือนภัย

๙.๕) เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชน โดยให้ความสำคัญในการเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก ส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสม ในสถานที่กำจัดขยะ ในพื้นที่วิกฤติซึ่งจะใช้ที่ดินของรัฐเป็นหลัก ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอย โดยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้น จะวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการเป็นพิเศษโดยกำหนดให้ทั้งในปอขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นอย่างถูกต้อง

ตามมาตรฐานและให้แยกเป็นสัดส่วนจากบ่อขยะชุมชน สำหรับขยะของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อจะพัฒนา ระบบกำกับติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังไม่ให้มีการลักลอบทิ้ง รวมทั้งจัดการสารเคมี โดยลดความเสี่ยงและอันตรายที่เกิดจากการรั่วไหล และการเกิดอุบัติเหตุ ให้ความสำคัญในการจัดการอย่างครบวงจร และใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดในระดับพื้นที่ จะเร่งแก้ไข ปัญหาในพื้นที่มาตาพุดซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทุกมิติ ทั้งการลดและขจัดมลพิษ การฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลคุณภาพชีวิตประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากอุตสาหกรรม รวมทั้ง การพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๑๐) การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

ระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่โตมหึมา ประกอบด้วยบุคลากร งบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมาย ตลอดจนดุลพินิจอันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถให้คุณให้โทษให้ความสะดวกหรือเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินและการดำรงชีวิตได้ แต่น่าเสียดายว่าในเวลาที่ผ่านมา ระบบราชการและเจ้าหน้าที่บางส่วนกลายเป็นสาเหตุหนึ่งของความขัดแย้งในสังคมตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศเพราะติดขัดที่กฎระเบียบนานาประการซึ่งมีมาแต่อดีตและ ยังมีได้แก้ไขให้ทันกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งยังไม่อาจใช้เป็นกลไกเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ เช่น เสียค่าใช้จ่ายสูง ใช้เวลามากมีการขออนุญาตซ้ำซ้อน ใช้ระบบตรวจสอบที่ไม่จำเป็นจนเป็นภาระแก่ประชาชน บางครั้งมีการปล่อยปละละเลยสลับกับการเข้มงวดกวดขัน จัดระเบียบแบบไฟไหม้ฟาง มีการทุจริตคอร์รัปชันสร้างความไม่เป็นธรรมและเหลื่อมล้ำในสังคม ไม่จูงใจให้นักลงทุนเข้ามาประกอบการในประเทศดังที่ปรากฏในผลการสำรวจหรือรายงานประจำปีของหน่วยงานต่างประเทศบางแห่งเกี่ยวกับการจัด อันดับความน่าเชื่อถือและความสะดวกหรือยากง่ายในการทำธุรกิจในประเทศไทยมาแล้ว รัฐบาลจึงมีนโยบาย ดังนี้

๑๐.๑) ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น ทบทวนการจัดโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนหรือล้าล้นกันหรือมีเส้นทางการปฏิบัติงานที่ยืดยาว ปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัยโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ แก้ไขกฎระเบียบให้โปร่งใส ชัดเจน สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนจัดระบบอัตราค่าจ้างและปรับปรุง ค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหาร จัดการภาครัฐแบบใหม่การตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะที่เป็นศูนย์กลาง และการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาคธุรกิจเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ และการรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการโดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็น และตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

๑๐.๒) ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยรวดเร็ว ประหยัด และสะดวก ทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย กำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนขึ้นตอนทีแน่นอน ระยะเวลาดำเนินการที่รวดเร็ว และระบบอุทธรณ์ที่เป็นธรรมโปร่งใส มิให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยงประวิงเวลาหรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริต การสูญเสียโอกาสหรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชน โดยเฉพาะนักลงทุน ในระยะเฉพาะหน้าจะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจการลงทุนและด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ

๑๐.๓) ยกระดับสมรรถนะของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุกทั้งในรูปแบบ การเพิ่มศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนในต่างจังหวัดโดยไม่ต้องเดินทางเข้ามายัง ส่วนกลาง ศูนย์บริการสาธารณะแบบครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการหลากหลายซึ่งจะจัดตั้งตามชุมชน ต่างๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางไปติดต่อขอรับบริการได้โดยสะดวกการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่าน ระบบศูนย์บริการร่วม ณ จุด เดียว (One Stop Service) และระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ พัฒนาหน่วยงานของรัฐให้เป็น องค์กรแห่งการเรียนรู้มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัด มี ประสิทธิภาพและมีระบบบูรณาการ

๑๐.๔) เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ วาง มาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการ บริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

๑๐.๕) ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึก ในการรักษา คักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐที่มี ประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่าง เคร่งครัด ยกเลิก หรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น สร้างภาระแก่ประชาชนเกินควร หรือเปิดช่องโอกาส การทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง การอนุญาต อนุมัติ และการขอรับบริการจาก รัฐ ซึ่งมีขั้นตอนยืดเยื้อ ใช้เวลานาน ช้าซ้อน และเสียค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน

๑๐.๖) ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตประพฤติมิชอบ และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญ เร่งด่วนแห่งชาติและเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้าน ทั้งจะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการ ทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในด้านวินัยและคดี รวมทั้งให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือ ของหน่วยงานของรัฐ และเปิดเผยผลการประเมินต่อประชาชน ทั้งจะนำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหา เช่น การจัดซื้อจัดจ้างการร่วมทุน การใช้จ่ายเงินภาครัฐ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ โดยมิชอบ การใช้ดุลพินิจ ของเจ้าหน้าที่ การมีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือทับซ้อน ซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่าง ๆ เป็นบรรทัดฐานแล้ว มาเป็นบทเรียนให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประมวลเป็นกฎระเบียบหรือคู่มือในการปฏิบัติราชการ

๑๐.๗) ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อ สอดส่อง ฝ้าระวัง ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งจะวางมาตรการ คุ่มครองพยาน และผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดย ไม่ถูกแทรกแซง หรือขัดขวาง

๑๑) การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ในสังคมที่อารยะการยึดหลักนิติธรรม คือ มีกฎหมายเป็นใหญ่ ไม่ใช่ตัวบุคคลหรือ อำนาจใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปกครองย่อมเป็นสาระสำคัญ แต่หลักนิติธรรมจะเป็นที่ยอมรับนับถือได้มิใช่เพียงสัก แต่ว่ามีกฎหมาย หากกฎหมายเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการของประชาชน เป็น ธรรม คุ่มครองสิทธิมนุษยชน ทั้งต้องมีกระบวนการยุติธรรมที่เข้าถึงได้ง่ายมีมาตรฐานตามหลักสากล ทันทสมัย และเป็นธรรมด้วย มิฉะนั้นจะกลายเป็นสาเหตุแห่งความขัดแย้งและการโกรธแค้นชิงชังไม่สิ้นสุด รัฐบาลจึงมี นโยบายในเรื่อง ดังกล่าวดังนี้

๑๑.๑) ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและ กฎหมายอื่น ๆ ที่ล้าสมัย ไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการ บริหารราชการแผ่นดิน การประกอบธุรกิจหรือไม่เอื้อต่อศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศโดยจะใช้กลไก

ของหน่วยงานเดิมที่มีอยู่ และระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ

๑๑.๒) เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่จะเปิดกว้างขึ้น และให้บุคลากรของหน่วยงานทางกฎหมายมีส่วนให้ความรู้เสริมศักยภาพในทางกฎหมายมหาชน การดำเนินคดีปกครอง การยกร่างกฎหมาย และการตีความกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเกื้อกูลการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน

๑๑.๓) ในระยะต่อไป จะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

๑๑.๔) นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ เพื่อเร่งรัดการดำเนินคดีทุกชั้นตอนให้รวดเร็ว เกิดความเป็นธรรม และมีระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกันสามารถใช้ติดตามผลและนำไปใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้

๑๑.๕) ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ส่งเสริมกองทุนยุติธรรม เพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาส คุ้มครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบและการไม่แอบอ้างฉวยโอกาสโดยทุจริตจากระบบการช่วยเหลือดังกล่าว

๑๑.๖) นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปราม ผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ แรงงานทาส การก่อการร้ายสากล ยาเสพติด และอาชญากรรมข้ามชาติ

ค่านิยม ๑๒ ประการ เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง ดังนี้

- ๑) มีความรักชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน
- ๒) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
- ๓) กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
- ๔) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทางตรงและทางอ้อม
- ๕) รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
- ๖) มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
- ๗) เข้าใจ เรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
- ๘) มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
- ๙) มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- ๑๐) รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และขยายกิจการ เมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี

๑๑) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำหรือกิเลส มีความละอาย เกรงกลัวต่อบาป ตามหลักของศาสนา

๑๒) คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มุ่งพัฒนาภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกระดับ ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม พัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในทุกมิติ อย่างบูรณาการ และเป็นองค์รวม และยึดวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ดังนี้

“คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตยและหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึงมีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเอง และแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

วิสัยทัศน์และพันธกิจการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาวดังกล่าวจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

๑) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิตได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรม

๒) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

๓) พัฒนาระบบการผลิตและบริการให้เข้มแข็ง และมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๔) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

๑) วัตถุประสงค์

๑.๑) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสงบสันติสุข

๑.๒) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวม ทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

๑.๓) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพคุณภาพและยั่งยืน เป็นผู้นำการผลิต สินค้าและบริการบนฐานปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและ

พลังงานการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่าง ๆ

๑.๔) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอ ต่อการรักษาสมดุล ของระบบนิเวศและเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

๒) เป้าหมายหลัก

๒.๑) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และภาพลักษณ์การคอร์รัปชันดีขึ้น

๒.๒) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพที่ดีขึ้นและสถาบันทางสังคม มีความเข้มแข็ง มากขึ้น

๒.๓) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ GDP ให้มีสัดส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ และลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๒.๔) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มประสิทธิภาพ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

๓) ตัวชี้วัด

๓.๑) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ ๑๐ กับกลุ่มที่มีรายได้ร้อยละ ๑๐ สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม คดีความขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่รัฐต่อ ๑๐,๐๐๐ กรณีต่อปี คดีในศาลปกครองต่อ ๑๐,๐๐๐ กรณีต่อปี และดัชนีภาพลักษณ์การทุจริตประวัตินิยมขอไม่ต่ำกว่า ๑.๕ คะแนน

๓.๒) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย สัดส่วนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ จำนวนบุคลากร ด้านการวิจัยและพัฒนาอัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อและดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

๓.๓) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมต่อ GDP

๓.๔) คุณภาพน้ำและอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศและสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

ยุทธศาสตร์ประเทศ

๑) ยุทธศาสตร์สร้างความเป็นธรรมในสังคม

เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงปัจจัย การประกอบอาชีพ ทั้งแหล่งทุน โครงสร้างพื้นฐาน และทักษะความรู้ที่จะเป็นฐานการประกอบอาชีพที่มั่นคง

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

เพื่อพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยให้มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

เพื่อให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตที่มั่นคงและเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถผลิต

สินค้าเกษตร อาหารและพลังงานที่มีมูลค่าเพิ่ม มีคุณภาพ มาตรฐาน ปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของตลาดในระดับราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

เพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างระบบการแข่งขันเสรีและเป็นธรรมให้ประเทศไทย

๕) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงในเศรษฐกิจและสังคม

มุ่งเพิ่มศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบด้านที่ตั้งของประเทศ ในเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นจุดเชื่อมโยงที่สำคัญในภูมิภาคอาเซียนและเอเชียแปซิฟิก เสริมสร้างประโยชน์ของไทยในด้านการค้า การลงทุน การเงินและโอกาสด้านการตลาดระหว่างประเทศ ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

โดยการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ ขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) ผลิตภาพการผลิตของภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
- ๑.๒) ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
- ๑.๓) ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
- ๑.๔) สินค้าและบริการมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

๒) ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตภาคการเกษตร
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของมันสำปะหลังและอ้อย
- ๒.๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ได้มาตรฐาน
- ๒.๔) ร้อยละของผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
- ๒.๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตร

๓) กลยุทธ์และแนวทาง

๓.๑) การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร

๓.๑.๑) การพัฒนาทรัพยากรการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

- อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรการเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างยั่งยืน

- บริหารจัดการได้อย่างบูรณาการ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทานโดยการก่อสร้างระบบชลประทานขนาดใหญ่ กลางและเล็ก เพื่อบรรเทาอุทกภัย ภัยแล้ง และเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำ

- การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำภาคเกษตร เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

๓.๑.๒) พัฒนาผลิตภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โรงงาน พริก ยางพารา ตลอดห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงการตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร

- เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยส่งเสริมการใช้ปัจจัยผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสม รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาด

- เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์และประมง

- ส่งเสริมและพัฒนาการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ใหม่

ที่มีคุณภาพ

- สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสม รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาด

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร การกระจายทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรในระดับชุมชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร

- ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีด้านการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิต และรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

- ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้และพัฒนาองค์ความรู้ให้ชุมชน สนับสนุนการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหาร

- สนับสนุนการบริหารจัดการสินค้าเกษตรแบบกลุ่มการผลิต และส่งเสริมสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และมีโอกาสทางการตลาด

- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทนและปลูกพืชพลังงานทดแทน

- พัฒนาด้านการวางแผนพัฒนาการเกษตรและระบบสารสนเทศทางการเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนการผลิตและการจำหน่ายผลผลิต

- ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในพื้นที่ที่เหมาะสม และปรับ เปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม

๓.๑.๓) พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน

- สนับสนุนบทบาทของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร สภาเกษตรกรแห่งชาติ และเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเกษตรกร

- ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวพระราชดำริ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ และการทำเกษตรยั่งยืน และลดการใช้สารเคมีในการผลิตสินค้าเกษตรและการปรับปรุงคุณภาพ ดิน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร

- เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และการบริหารจัดการของสถาบันเกษตรกร และพัฒนาการดำเนินงานขององค์กรเกษตรกรโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อรองรับ

ผลกระทบ จากการเปิดเสรีทางการค้า

๓.๑.๔) พัฒนาพื้นที่การเกษตร และการถือครองที่ดิน

- วางระบบการถือครองที่ดินการจัดที่ดินทำกินและกระจายสิทธิ โดยเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรม
- เร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ/จัดสรรที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรผู้ไร้ที่ทำกิน และประชาชนที่ยากจนให้มีที่ดินเป็นของตนเองอย่างเป็นธรรม
- ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากที่ดินโดยกำหนดแนวเขตการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม ทั้งเขตเกษตรเศรษฐกิจและการจัดทำผังเมือง และผังชุมชน

๓.๒) การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม

๓.๒.๑) พัฒนาอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตร

- พัฒนาประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิต (Productivity) ของภาค อุตสาหกรรม
 - ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของจังหวัด เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและพลังงาน อุตสาหกรรมสิ่งทอ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่โปแตช
 - ส่งเสริมการสร้างคุณค่าสินค้าอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเกษตร จาก วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ส่งเสริมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาการผลิต การขนส่งสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าอื่น ๆ อย่างเป็นระบบ
 - ส่งเสริมและพัฒนาให้มีการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมหรือกลุ่มสินค้า (Cluster และ Supply Chain) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
 - พัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อยกระดับความสามารถด้านการบริหารจัดการรวมทั้งเสริมสร้างความเป็นบริษัทให้แก่ผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาภาค อุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคมเชิงรุก และอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างยั่งยืน
 - ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม เพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า

๓.๒.๒) พัฒนาฝีมือแรงงานและบริหารจัดการแรงงานอย่างเป็นระบบ

- สนับสนุนการฝึกอบรมแรงงานให้มีความรู้ และพัฒนาทักษะฝีมือที่ได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อเตรียมการรองรับการเปิดการค้าเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้ประชาคมอาเซียน รวมทั้งฝึกอาชีพอิสระให้กับคนหางานตามความต้องการของตลาดแรงงาน
 - ส่งเสริมให้กลุ่มบุคคลพิเศษ มีโอกาสและทางเลือกในการทำงานภาค อุตสาหกรรม และมีความเสมอภาคในการจ้างงาน
 - สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนด มาตรฐานแรงงาน การคุ้มครองแรงงานให้ได้รับสิทธิตามมาตรฐานแรงงาน ส่งเสริมการคุ้มครองแรงงานนอกระบบ ให้ครอบคลุมมากขึ้น
 - พัฒนาระบบสารสนเทศ บริหารจัดการด้านแรงงาน ให้มีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาระบบค่าจ้าง

- ส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน แรงงานสัมพันธ์ มีสวัสดิการ แรงงานและมีหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต
 - จัดระเบียบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ จัดระบบ แรงงานต่างด้าวให้เหมาะสมกับความต้องการของภาคเอกชน และการรักษาความสงบเรียบร้อยและความ มั่นคงภายในประเทศ
 - ส่งเสริมแรงงานให้เข้าสู่ระบบประกันสังคม
- ๓.๒.๓) พัฒนาและส่งเสริมการทำเหมืองแร่โปแตช และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
- ผลักดันอุตสาหกรรมเหมืองแร่โปแตชของจังหวัดไปสู่นโยบายระดับชาติ
 - ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อรองรับการเกิดอุตสาหกรรม

ต่อเนื่องจากแร่โปแตช

๓.๓) การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพของสินค้าและบริการ

- ๓.๓.๑) พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้มีคุณภาพ
- เสริมสร้างศักยภาพองค์กรวิสาหกิจชุมชน ให้เกิดความเข้มแข็งพัฒนา บุคลากรและผู้ประกอบการให้มีความคิดในเชิงสร้างสรรค์ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของภาคการ ผลิตและบริการ
 - ส่งเสริมการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้มี คุณภาพและได้มาตรฐาน โดยใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นควบคู่กับองค์ความรู้สมัยใหม่ ส่งเสริม กิจกรรมการประกวดแข่งขัน การประยุกต์ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในกลุ่มเยาวชนและผู้ประกอบการ
 - เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชน สนับสนุนให้มี ศูนย์กระจายและแสดงสินค้า และพัฒนาช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ
 - เสริมสร้างชุมชนให้มีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ผสานกับภูมิปัญญา ท้องถิ่น องค์ความรู้ เอกลักษณ์ วัฒนธรรมในการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มของสินค้า มีการรวมกลุ่มผู้ผลิต เชิง ธุรกิจพึ่งพาตนเองได้
- ๓.๓.๒) พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด
- พัฒนาองค์ความรู้ด้านการตลาด โดยเพิ่มบทบาทศูนย์บ่มเพาะ ผู้ประกอบการ ให้ครอบคลุมสินค้าและบริการ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันได้ ตลอดจนเสริมสร้าง องค์กรวิสาหกิจชุมชน(SMEs) ให้เกิดความเข้มแข็ง และเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้
 - สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการ ทั้งในระดับจังหวัด และ ภูมิภาค เพื่อเพิ่มช่องทางทางการค้าและกระจายผลผลิตจากแหล่งผลิตถึงผู้บริโภคให้มีความรวดเร็วและ ทัวถึง รวมทั้งเชื่อมโยงเครือข่ายการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน
 - จัดตั้งศูนย์ประสานการลงทุน ด้านอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม ใน ระดับจังหวัดเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- ๑.๒) สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- ๑.๓) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการการท่องเที่ยว
- ๒.๓) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

๓) กลยุทธ์และแนวทาง

๓.๑) ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๓.๑.๑) พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่
มีศักยภาพให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวชั้นนำ
ของภาคอีสาน

๓.๑.๒) พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว
ปรับปรุงมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และสุขอนามัย ตลอดจนให้ความสำคัญกับการ
เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้พิการและผู้สูงอายุ

๓.๑.๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจรและท่องเที่ยวได้ตลอดปีและทุก
ฤดูกาล

๓.๒) ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

๓.๒.๑) ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการตลาดของแหล่งท่องเที่ยว ที่มี
ศักยภาพไปยังตลาด การท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

๓.๒.๒) ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมและรูปแบบการ
ท่องเที่ยว เพื่อสร้าง คุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

๓.๒.๓) พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการให้มีคุณภาพและปริมาณที่
เพียงพอ

๓.๒.๔) พัฒนาระดับมาตรฐานสินค้าชุมชนและบริการ เพื่อพัฒนาสินค้าการ
ท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์จากเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยใช้ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

๓.๒.๕) พัฒนาและปรับปรุงศูนย์สารสนเทศ ด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
และเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวระดับจังหวัดเข้ากับการท่องเที่ยวในระดับชาติ เพื่ออำนวยความสะดวก
ให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

๓.๓) ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการ
การท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

๓.๓.๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชนและ
วิสาหกิจชุมชนให้เข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่บูรณาการเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต
วัฒนธรรม และ ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน

๓.๓.๒) สนับสนุนพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

๓.๓.๓) สนับสนุนชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วม ในการ
บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

๓.๓.๔) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว เพื่อ
เพิ่มทางเลือก ในการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

๓.๓.๕) การดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลและยั่งยืน
- ๑.๒) การใช้พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานอย่างยั่งยืน

๒) ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- ๒.๑) ลัดส่วนของพื้นที่ป่าสมบูรณ์ต่อพื้นที่จังหวัดเพิ่มขึ้น
- ๒.๒) ลัดส่วนพื้นที่ป่าที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้คงสภาพสมบูรณ์
- ๒.๓) ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒.๔) ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการภัยพิบัติ
- ๒.๕) ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการใช้พลังงานทดแทน

๓) กลยุทธ์และแนวทาง

๓.๑) การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑.๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพ

๓.๑.๒) การบริหารจัดการที่ดินของรัฐ เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมรวมทั้งแก้ปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

๓.๑.๓) ควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่ต้นน้ำ และการใช้สารเคมีการเกษตรในพื้นที่ต้นน้ำอย่างเข้มงวด

๓.๑.๔) พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพดิน การแก้ไขปัญหาดินเค็ม ดินขาดอินทรีวัตถุและการชะล้างพังทลายของหน้าดิน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร

๓.๑.๕) เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรกลุ่มน้ำและองค์กรท้องถิ่นในการจัดการน้ำ และการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำในแต่ละลุ่มน้ำอย่างบูรณาการที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่น อำเภอ และ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการจัดการน้ำ

๓.๒) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ

๓.๒.๑) พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและส่งเสริมสิทธิชุมชนในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน ตลอดจนสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชน เพื่อให้เกิดความเป็นหุ้นส่วนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๓.๒.๒) ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนเกิดการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่าย ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความตระหนักและทัศนคติที่เป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๓) เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองท้องถิ่นในการกำจัดขยะมูลฝอย และการจัดการน้ำเสียชุมชน

๓.๒.๔) ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการกำหนดเขต และการจัดการเชิงพื้นที่อย่างมีส่วนร่วมในพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ ให้คนกับป่าอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

๓.๒.๕) พัฒนาระบบฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ การจัดการองค์ความรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๖) การสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและควมหลากหลายทางชีวภาพ โดยการอนุรักษ์ การวิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมท้องถิ่นและพืชพื้นบ้าน เพื่อสร้างนวัตกรรมในการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๓.๒.๗) ส่งเสริมเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่นวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในการใช้พลังงานทดแทน การผลิตพืชพลังงานทดแทน การปลูกพืชพลังงานทดแทนในที่ดินรกร้าง เพื่อสร้างรายได้ และลดรายจ่ายด้านพลังงาน

๓.๓) การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๓.๑) การจัดทำแผนที่เพื่อบ่งชี้พื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด โดยจัดลำดับความสำคัญพื้นที่เสี่ยง เพื่อกำหนดแนวทางเฝ้าระวัง และแนวทางบรรเทาและป้องกันผลกระทบ

๓.๓.๒) พัฒนาการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการและสร้างเอกภาพในการบริหารจัดการ

๓.๓.๓) พัฒนาระบบงานอาสาสมัคร โดยการวางระบบเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ ให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

๓.๓.๔) สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่น ให้มีการเตรียมความพร้อม จัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ และการซักซ้อมรับมือภัยพิบัติอย่างสม่ำเสมอ

๓.๓.๕) พัฒนาศักยภาพชุมชนให้เข้มแข็งมีขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน

๓.๓.๖) การถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้ทุกภาคส่วนได้ทราบ เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนในการร่วมกันดำเนินการแก้ไขและบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) ดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชนเพิ่มขึ้น
- ๑.๒) ประชาชนและชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
- ๑.๓) สังคม ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒) ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- ๒.๑) ร้อยละของประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพ

- ๒.๒) ร้อยละของประชากรมีหลักประกันสุขภาพที่ดีมีมาตรฐานและทั่วถึง
- ๒.๓) จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มสูงขึ้น
- ๒.๔) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชน
- ๒.๕) ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่

๓) กลยุทธ์และแนวทาง

๓.๑) การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

๓.๑.๑) เพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม มีบทบาทนำในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสถาบันการศึกษา ในการสร้างค่านิยมครอบครัวอบอุ่น และการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้

๓.๑.๒) สร้างเครือข่ายชุมชน/ท้องถิ่น และทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม เฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อทางวัฒนธรรมและพฤติกรรมของเด็ก และเยาวชน และฟื้นฟูเผยแพร่สืบสานคุณค่าของวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่ดีงาม

๓.๑.๓) สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชน และประชาชน ผู้มีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรม ได้มีเวทีแสดงออก เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในระดับชุมชนและระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

๓.๑.๔) พัฒนาศักยภาพของเด็ก และเยาวชน ให้มีขีดความสามารถที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาความรู้ทางวิชาการและสติปัญญาทางอารมณ์ที่เข้มแข็ง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม

๓.๑.๕) เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ โดยส่งเสริมให้ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชน สามารถวางแผนและจัดทำผังเมือง การจัดบริการขั้นพื้นฐาน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของประชาชน ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

๓.๑.๖) ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรมไทย สายใยชุมชน จากสภาวัฒนธรรม หมู่บ้านสู่สภาวัฒนธรรมตำบล

๓.๑.๗) ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้ปฏิบัติ ตามหลักธรรมทางศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ

๓.๑.๘) ขยายโอกาสการมีงานทำ และเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม

๓.๑.๙) ส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพโดยการจัดกิจกรรมและเพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงกีฬาและนันทนาการ

๓.๑.๑๐) ส่งเสริมและพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ และกีฬาอาชีพโดยการพัฒนาและนำวิทยาศาสตร์ทางการกีฬามาใช้อย่างจริงจัง

๓.๑.๑๑) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๓.๑.๑๒) ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองการประกันสังคมอย่างทั่วถึง

๓.๒) การพัฒนาการศึกษา

๓.๒.๑) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับสู่มาตรฐานสากล ปรับปรุง หลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อการมีงานทำให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นในการสร้าง กระบวนการ เรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกค่านิยม หลัก ๑๒ ประการ คุณธรรมจริยธรรม วัฒนธรรม ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๒.๒) สร้างและกระจายโอกาสทางการศึกษาสำหรับประชาชนให้เข้าถึง บริการ การศึกษาและแหล่งเรียนรู้ตลอดจนสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ ตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่องให้กับคนทุกช่วงวัย

๓.๒.๓) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการเพิ่ม ประสิทธิภาพการจัดการศึกษามุ่งสู่สากล พัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ เพื่อการเรียนรู้ให้ทั่วถึงและเท่า เทียมกัน

๓.๒.๔) สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษา และ สร้าง หลักประกันโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้และผู้พิการ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความ ร่วมมือใน การให้บริการ และช่วยเหลือทางการศึกษาให้กับผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส

๓.๒.๕) สนับสนุนการสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่าง สถาบันการศึกษา กับชุมชน/วิสาหกิจชุมชนในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ท้องถิ่น ทักษะอาชีพสู่ชุมชน รวมทั้งการรับรองและ ตรวจสอบคุณภาพ สินค้าชุมชน

๓.๒.๖) ส่งเสริมการผลิตและพัฒนา กำลังคนให้มีคุณภาพ และมาตรฐาน การศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน

๓.๓) การพัฒนาการสาธารณสุข

๓.๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพของระบบหลักประกันสุขภาพ ให้ประชาชนเข้าถึง บริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค รวมทั้งพัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๓.๓.๒) พัฒนาระบบบริการ วิชาการ และการบริหารจัดการทางการแพทย์ และ สาธารณสุขให้มีคุณภาพประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓.๓.๓) พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลสุขภาพ ของคนในชุมชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่าย

๓.๓.๔) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการประเมินความเสี่ยง และเตือนภัย สุขภาพรวมทั้งพัฒนาคุณภาพมาตรฐานประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพ

๓.๓.๕) สนับสนุนสร้างแรงจูงใจทักษะความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุข เพื่อ รองรับ การขยายภารกิจในการปฏิบัติงานด้านพฤติกรรมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง โดยเชื่อมโยง การดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๔.๑) ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตย เพื่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๓.๔.๒) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีศักยภาพในการ บริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมของชุมชน

๓.๔.๓) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ในการประยุกต์ใช้ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาชุมชน ผ่านกลไกการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน

๓.๔.๔) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทุนชุมชนทั้ง ๕ ด้าน ประกอบด้วย ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนกายภาพ ทุนธรรมชาติ และทุนการเงิน ให้มีการบริหารจัดการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล

๓.๔) การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๓.๔.๑) ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตย เพื่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๓.๔.๒) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมของชุมชน

๓.๔.๓) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาชุมชน ผ่านกลไกการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน

๓.๔.๕) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทุนชุมชนทั้ง ๕ ด้าน ประกอบด้วย ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนกายภาพ ทุนธรรมชาติ และทุนการเงิน ให้มีการบริหารจัดการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล

๓.๕) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๓.๕.๑) พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานของรัฐแก่ประชาชน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมืออันทันสมัยมาใช้ในการให้บริการเชิงรุก เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๓.๕.๒) สมรรถนะข้าราชการให้มีจิตสำนึกสาธารณะ มาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมธรรมาภิบาล และทัศนคติ ที่เอื้อต่อการบริการประชาชน

๓.๕.๓) สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง

๓.๕.๔) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของอำเภอในการประสานและบูรณาการแผนพัฒนาในระดับชุมชน ตำบล และอำเภอ ให้สามารถเชื่อมโยงกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ระบบแผนและงบประมาณของจังหวัด สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ได้ตรงตามความต้องการของประชาชน

๓.๕.๕) ส่งเสริมการพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคลไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๓.๖) การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๖.๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน/ประชาชนในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในเชิงรุก และพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในหมู่บ้าน/ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.)

๓.๖.๒) เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆ ด้าน ดำเนินการ ป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ตลอดจนบำบัดฟื้นฟู ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดและติดตามช่วยเหลือให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของหมู่บ้าน/ชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาสังคม

๓.๖.๓) สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในสังคมให้มามีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล

๓.๖.๔) เสริมสร้างสมรรถนะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาคาความขัดแย้ง และระงับข้อพิพาทเบื้องต้นรวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัยและสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

๓.๖.๕) คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ ประชาชนและผู้บริโภค เชิงรุกเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอำนวยความสะดวก

๓.๖.๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหในด้านต่างๆ ของประชาชน โดยศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดและอำเภอ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๓

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม เป็นแหล่งผลิตอาหารพลังงานทดแทนสำคัญ และเป็นสังคมคุณภาพที่พร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน”

พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
- ๓) พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถภาคการเกษตร
- ๔) พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
- ๕) ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
- ๖) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและรองรับการเจริญเติบโตของจังหวัด
- ๗) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๘) บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์หลัก

- ๑) เด็ก เยาวชน และประชาชนของจังหวัดชัยภูมิได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
- ๒) ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า
- ๓) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบคลุมอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
- ๔) เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
- ๕) การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น
- ๖) เป็นแหล่งสร้างพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ๗) ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
- ๘) มีระบบโลจิสติกส์ที่รองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและเชื่อมโยงประเทศสู่ประชาคม อาเซียน
- ๙) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
- ๑๐) มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

จากการวิเคราะห์ห้วงสหัสวรรษ พันธกิจ สามารถนำมากำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา
ในภาพรวมดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

๑.๑) เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑.๑.๑) เด็ก เยาวชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มี
คุณภาพมากขึ้น

๑.๑.๒) ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า

๑.๒) มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๑.๑ มีศูนย์ความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เทียบเคียงระดับประเทศ แนวทาง

- สนับสนุนการจัดตั้งโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ที่เป็นโรงเรียนคุณภาพสูง
เทียบเท่า ระดับประเทศ สำหรับรองรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษให้มีศักยภาพโดดเด่นทั้งใน ระดับเด็ก
เล็ก ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

- ส่งเสริมโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ให้มีขีดความสามารถสูงในทุกด้าน
ดึงดูดครูและ บุคลากรทางการศึกษาที่มีความโดดเด่น และเป็นเลิศเข้าร่วมดำเนินการจัดการศึกษาให้
บรรลุเป้าประสงค์

- ขยายรูปแบบการศึกษาของโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ให้เป็นโรงเรียน
ต้นแบบความเป็นเลิศไปสู่เขตการศึกษาอื่น ๆ ในจังหวัดชัยภูมิ

- สนับสนุนนักเรียนของโรงเรียน “ชัยภูมิวิวัฒน์” ในการแข่งขันทางวิชาการ
ในเวที ระดับชาติและนานาชาติ

- จัดสรรทุนการศึกษาให้นักเรียนและนักศึกษาที่มีความสามารถสูง ได้มี
โอกาสศึกษาต่อจนถึงระดับปริญญาเอก และกลับมาร่วมพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ ๑.๒ สร้างแรงจูงใจให้ครูดี ครูเก่ง มาร่วมจัดการเรียนการสอนที่
จังหวัดชัยภูมิมากขึ้นและส่งเสริมขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

แนวทาง

- สนับสนุนการจัดสวัสดิการให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อ
ดึงดูดให้ บุคลากรที่มีความโดดเด่นให้มาปฏิบัติงานด้านการศึกษาที่จังหวัดชัยภูมิ

- สร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้สามารถพัฒนา
ตนเอง ด้านการศึกษาจนถึงระดับปริญญาเอก

- เสริมสร้างขีดความสามารถด้านภาษาแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา
เพื่อรองรับการ ก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘

- สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เปิดโลกทัศน์อาเซียน เพื่อ
นำมาถ่ายทอดและช่วยให้เยาวชนจังหวัดชัยภูมิได้ตระหนัก และเตรียมพร้อมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
ในปี ๒๕๕๘

มาตรการที่ ๑.๓ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT) ในการเชื่อมโยงการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพเข้าสู่จังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศให้สามารถรองรับการเรียนการสอนในทุกพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถเชื่อมโยงครูที่มีศักยภาพในการสอนสู่ผู้เรียน และผู้ปกครอง อย่างเป็นระบบผ่านโครงการ Asean School On-line โดยจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การเปลี่ยนแปลง ทางสังคมเพื่อก้าวสู่อาเซียนและมีโอกาสเข้าถึงทุกช่วงชั้นเรียน
- ส่งเสริมการนำอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและระบบ WIFI มาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานในหน่วยงานและสถานศึกษา
- จัดหาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีขีดความสามารถแตกต่างกัน
- พัฒนาครูและผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน
- ผลักดันให้เกิดความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่มีศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาที่มีความพร้อม ทั้งด้านเครื่องมือและบุคลากรรองรับการผลิต สื่อการศึกษา เพื่อการเรียนรู้ทั้งในระบบห้องเรียนและการเรียนรู้ตามอัธยาศัยของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ ๑.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทาง

- ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน โดยให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษานำความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้าง องค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน
- สร้างเวทีวิชาการ เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถและการแข่งขันให้กับนักเรียนและ เยาวชนในพื้นที่ทุกระดับ
- ส่งเสริมให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน
- จัดให้มีพื้นที่ภายในสถานศึกษาที่เน้น การใช้ภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้ วัฒนธรรมเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
- พัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการการเรียนการสอนในชั้นเรียนกับการปฏิบัติจริง
- พัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรการที่ ๑.๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทาง

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการยกระดับศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของ “วิถี ชุมชนชาวชัยภูมิ” โดยบูรณาการกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

- พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน โดยการนำศิลปวัฒนธรรมของชาวจังหวัดชัยภูมิมาเป็นส่วนประกอบสำคัญที่เยาวชนต้องสัมผัสและเรียนรู้
- ส่งเสริมผู้นำชุมชนในการเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในวาระและโอกาสต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
- สร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้อาเซียนทางศิลปะและวัฒนธรรมที่ทันสมัย และสอดคล้องกับวิถีการเรียนรู้ของประชาชน

มาตรการที่ ๑.๖ ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถพร้อมรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

แนวทาง

- ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- พัฒนาแรงงานฝีมือให้มีคุณภาพ มีศักยภาพ และมีความพร้อมในการแข่งขันในตลาดแรงงานในระดับประเทศและประชาคมอาเซียน

๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๒.๑) เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๒.๑.๑) ปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคพื้นฐานทั่วไปของประชาชนในจังหวัดลดลง
- ๒.๑.๒) รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
- ๒.๑.๓) ปัญหาด้านยาเสพติดและอาชญากรรมลดลง

๒.๒) มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๒.๑ ส่งเสริมการแก้ปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

- สนับสนุนให้มีการเฝ้าระวังป้องกัน ควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลรักษาสุขภาพของคนในชุมชนและท้องถิ่น
- พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรอาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น
- พัฒนาระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุข แก่ชุมชนให้มีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น

มาตรการที่ ๒.๒ ยกย่องมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

แนวทาง

- ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพทางการตลาด โดยใช้แนวคิด “การตลาดนำการผลิต”
- สร้างภาพลักษณ์และแบรนด์ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดชัยภูมิสู่อาเซียน เช่น ข้าวหอมดงผ้าจากใยสับปะรด บรรจุกัญหามาก ผ้าไหม สับปะรด มะม่วง มะขามหวาน หม่า เป็นต้น ให้เป็น

ผลิตภัณฑ์ของฝากที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิ

- สนับสนุนชุมชนในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมีมูลค่าเพิ่มโดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของชุมชนหรือต่อยอดจากผลิตภัณฑ์ชุมชนเดิมให้ดีขึ้น ทั้งนี้เน้นการสร้าง ความแตกต่าง ความแปลกใหม่ และตรงตามความต้องการของผู้บริโภค
- สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน การสร้างเอกลักษณ์ในการผลิตสินค้าของชุมชนและท้องถิ่น
- สนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชนใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับการนำองค์ความรู้สมัยใหม่มาใช้ยกระดับมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน
- พัฒนาระบบการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยเน้นการลดต้นทุนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์สินค้าด้านการเกษตรของจังหวัดโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- สร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในเชิงการสร้างสรรค
- พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ทุกระดับตั้งแต่ผู้ผลิตผู้ประกอบการแปรรูป และผู้จำหน่าย
- ส่งเสริมการเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนแหล่งใหม่ ๆ โดยเน้นการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของจังหวัด
- เสริมสร้างวิสาหกิจชุมชน(SMEs) ให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศเชื่อมโยงกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาอาชีพของชุมชน

มาตรการที่ ๒.๓ สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรม และยาเสพติดในพื้นที่

แนวทาง

- ส่งเสริมการดำเนินชีวิตของประชาชนให้เป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัวของประชาชนในชุมชน
- ปรับปรุงและสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยในชุมชนให้มีคุณภาพ
- สร้างความตระหนักในความสัมพันธ์กับผู้สูงอายุในครอบครัวเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์อันเป็นรากฐานของความอบอุ่นของครอบครัว
- ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ส่งเสริมการสร้างสื่อที่เน้นการสร้างสรรคสังคมและท้องถิ่นในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในท้องถิ่น
- พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เข้มแข็ง

- จัดกิจกรรม เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการดูแลเด็กและเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและการมีส่วนร่วมเพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดในท้องถิ่น

- จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาของจังหวัดให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อการออกกำลังกายของคนในชุมชนและท้องถิ่น

- พัฒนาและจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครการกีฬาที่มีความรู้ประจำศูนย์และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร

๓.๑) เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๓.๑.๑) สินค้าการเกษตรหลักมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น

๓.๑.๒) สินค้าการเกษตรที่เป็นความหวังในอนาคตมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น

๓.๑.๓) รายได้ภาคเกษตรต่อครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น

๓.๒) มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๓.๑ ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในพืชหลัก ได้แก่ ข้าว อ้อย และ มันสำปะหลัง

แนวทาง

- ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพ ผลผลิตต่อไร่ของพืชหลักของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง

- ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิตเพื่อการเพิ่มผลผลิต

- เร่งรัดการปรับความเชื่อและทัศนคติของเกษตรกรเกี่ยวกับวิธีการเกษตรดั้งเดิมเพื่อให้เกิดการยอมรับในวิธีการทางการเกษตรแบบใหม่ที่ได้ผลมากขึ้น

- สรรหาและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐในกลุ่มเจ้าหน้าที่ด้านส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ ๓.๒ ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวังในอนาคต ได้แก่ พริก ยางพารา โค เนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช

แนวทาง

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ได้แก่ โคเนื้อโคราชวากิว และไก่ บ้านโคราช ในชุมชนและพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์

- ประสานให้เกิดความเชื่อมโยงกับโรงชำแหละโคเนื้อโคราชวากิว ที่มีอยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์

- เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐ โดยเฉพาะกลุ่มเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้การแนะนำเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- กำหนดพื้นที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราให้เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารจัดการเพื่อการเพิ่มมูลค่า

- ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตพืชมาส่งเสริมการผลิตลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้กับพืชอนาคตของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ พริก และยางพารา

มาตรการที่ ๓.๓ สร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย

แนวทาง

- สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (อาหารปลอดภัย) ที่ตรงกับความต้องการของตลาด โดยเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษาในรูปแบบโครงการ Northeastern Food Valley ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- สร้างช่องทางการตลาดที่เชื่อมโยงไปสู่ผู้ประกอบการรายใหญ่ด้านการส่งออกอาหาร ปลอดภัย
- ส่งเสริมการตรวจสอบคุณภาพอาหารปลอดภัยให้ได้ในระดับมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ
- ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้ตลาดเกิดการยอมรับในคุณภาพอาหารปลอดภัยของจังหวัดชัยภูมิ

๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

๔.๑) เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๔.๑.๑) นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น
- ๔.๑.๒) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น

๔.๒) มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๔.๑ ส่งเสริมและเร่งรัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิให้เป็นรูปธรรม

แนวทาง

- ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพและแข่งขันได้ในระดับประเทศและระดับประชาคมอาเซียนมากขึ้น
- สร้างกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เชิงรุกแบบก้าวกระโดด เช่น การประชาสัมพันธ์ เอกลักษณ์ที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิให้สามารถดึงดูดสื่อมวลชนทั่วโลกเข้ามามีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิในช่วงการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ และรวมทั้งการสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อระดับชาติและนานาชาติ
- สร้างเวทีเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้บ่อยครั้งโดยความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องใน ๙ เทศกาลสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ เป็นต้น
- สนับสนุนการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์และการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

มาตรการที่ ๔.๒ ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐานมีความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

แนวทาง

- สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานสำคัญในแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่เพื่อให้ผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนด้านการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวให้ มีความเหมาะสมรองรับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

- สร้างกลยุทธ์ในการบริการด้านที่พักอาศัยในพื้นที่ท่องเที่ยวของจังหวัดให้
 เอื้อต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในทุกพื้นที่

- ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น และ
 ส่วนราชการในการอนุรักษ์และดูแลสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์

- ร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในพื้นที่ใน
 การปรับปรุงเส้นทางและพัฒนาภูมิทัศน์ตลอดเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ให้สวยงามและโดดเด่น เพื่อเพิ่มจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว

- จัดทำแผนปรับปรุงภูมิทัศน์ ตามเส้นทางเข้าสู่แหล่งน้ำใหญ่ที่กำลังจะ
 พัฒนาขึ้นเพื่อให้เป็นถนนสายท่องเที่ยวที่สวยงาม พร้อมมีจุดแวะพักและจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว

- เร่งรัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ เช่น พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ
 บึงละหาน บึงซีกรีก ปาปรังพันปี ฯลฯ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ อาทิ พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำดีกดาบรรพ์และโลก
 ล้านปี อุทยาน ผักพื้นบ้าน ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง สวนเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น

- ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เพื่อจัดทำเป็นสวนสัตว์เปิดกลางคืน (Night
 Safari) เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- บูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน
 และหน่วยงานที่ดูแลป่าไม้ในจังหวัดชัยภูมิในการวางแผนการท่องเที่ยวในวาระต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

**มาตรการที่ ๔.๓ ปรับปรุงและพัฒนาตัวเมืองชัยภูมิให้น่าอยู่ เกิดอัตลักษณ์ที่
 โดดเด่น และยังคงความเป็นแหล่งภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว**

แนวทาง

- ปรับปรุงและก่อสร้างสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่ ซึ่งบ่งบอก
 ถึงถิ่นกำเนิด รากฐาน และสื่อความหมายถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิให้มีความโดดเด่นยิ่งขึ้น

- พัฒนาวงเวียนบริเวณพื้นที่โดยรอบตัวเมืองชัยภูมิให้โดดเด่นเป็นอัตลักษณ์
 ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรม เช่น พัฒนาวัดชัยประสิทธิ์ให้เป็นจัตุรัสเมืองถนนบรรณาการ
 อาคารส่วนราชการที่มีความเป็นเอกลักษณ์เมือง เป็นต้น

- จัดให้มีแหล่งท่องเที่ยว ในลักษณะของสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง
 สินค้าทาง วัฒนธรรมและสินค้าอื่น ๆ ที่โดดเด่นของจังหวัด ในรูปแบบที่เป็นถนนคนเดินของจังหวัดชัยภูมิที่มี
 อัตลักษณ์เฉพาะ

- จัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล มีอาสาสมัคร
 ท่องเที่ยวที่ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ

มาตรการที่ ๔.๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเคารพและศรัทธาต่อเจ้าพ่อพระยาแล

แนวทาง

- เสริมสร้างการเชื่อมโยงและสร้างสื่อแสดงถึงเรื่องราวในเอกลักษณ์อันโดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิในแต่ละพื้นที่ และเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์และปรากฏแก่สายตาของประชาชนในประเทศและประชาคมโลก

- ส่งเสริมการนำวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีที่ดั้งเดิม ของท้องถิ่นมาพัฒนาและเสริมสร้างความโดดเด่นในเชิงประจักษ์ เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวในเชิงจิตใจ โดยจัดทำเส้นทางประวัติศาสตร์เจ้าพ่อพระยาแล เพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้มีโอกาส สัมผัสกับสถานที่จริงตามประวัติศาสตร์ของเจ้าพ่อพระยาแล

- ส่งเสริมให้มีหมู่บ้านวิถีชีวิต “ชัยภูมิโบราณ” ที่คงเอกลักษณ์และบรรยากาศของชาวชัยภูมิ ในอดีตที่นักท่องเที่ยวสามารถชื่นชมและสัมผัสได้

- ส่งเสริมความโดดเด่นในเรื่องราวตามรอยวิถีเส้นทางเจ้าพ่อพระยาแล เน้น การนำเสนอในเชิงประจักษ์และสามารถสัมผัสได้ในเชิงจิตใจ

มาตรการที่ ๔.๕ พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้เป็นแหล่งปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ สำคัญของประเทศ

แนวทาง

- ศึกษาศักยภาพด้านการผลิตไม้ดอก ไม้ประดับ ของจังหวัดชัยภูมิ ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิ ประเทศ และภูมิอากาศในแต่ละพื้นที่

- ส่งเสริมการปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ เป็นอาชีพเสริมของจังหวัดชัยภูมิ สู ตลาดไม้ดอกไม้ประดับระดับประเทศ

- ส่งเสริมการสร้างตลาดกลางไม้ดอกไม้ประดับเพื่อสนับสนุนการนำมาเสริมสร้างภูมิทัศน์ที่สวยงามให้กับจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ รวมถึงเพื่อส่งออกจำหน่ายทั่วประเทศ

- ส่งเสริมการตลาดจังหวัดชัยภูมิให้เป็น “เมืองมนต์เสน่ห์ดอกไม้” ของ ประเทศ

มาตรการที่ ๔.๖ ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวภาครัฐ และ ภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

- วิเคราะห์และปรับปรุงโครงสร้างอัตรากำลังเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจความรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นกลไก สำคัญในการผลักดันยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

- จัดระบบการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็น ต่อการ ปฏิบัติงานของบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิ ทั้ง บุคลากรของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยว อย่างมี ประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

- ส่งเสริมความร่วมมือ และ การสร้างเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากรการ
ท่องเที่ยวทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ให้มี
ความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถสูงขึ้น

- ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรภาครัฐ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

- จัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรด้านการ
ท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่อง

๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

๕.๑) เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๕.๑.๑) ชุมชนพึ่งพาตนเองด้านพลังงานทดแทนของชุมชนได้มากขึ้น

๕.๑.๒) ท้องถิ่นมีรายได้จากการผลิตและจำหน่ายพลังงานทดแทน

๕.๑.๓) ชุมชนให้ความตระหนักและร่วมมือกันใช้พลังงานอย่างประหยัดและมี

คุณค่า

๕.๒) มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจ

ชุมชน

แนวทาง

- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน และพลังงาน
ทางเลือกในท้องถิ่นและชุมชน

- ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าชุมชน “โรงไฟฟ้าชีวมวล” มาใช้
ในชุมชนที่มีความพร้อม เพื่อการพึ่งพาตนเองด้านพลังงานและการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านพลังงานในเชิงพาณิชย์

- ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ ไปใช้
ประโยชน์ในด้านการเกษตร เช่น การใช้พลังงานไฟฟ้าในการสนับสนุนการทำงานของระบบการให้น้ำพืช
แบบน้ำหยด เป็นต้น

- ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนด้านการจัดการพลังงานและร่วมมือกับ
สถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี
เพื่อผลิตบุคลากรด้าน พลังงาน มาสนับสนุนการก้าวสู่การเป็นแหล่งพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ

มาตรการที่ ๕.๒ พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร

แนวทาง

- วางแผนและกำหนดพื้นที่สำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
อย่างชัดเจน

- สร้างระบบเชื่อมโยงการนำผลผลิตจากพืชพลังงานจากภาคการผลิตด้าน
เกษตรไปสู่ภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร ผู้ผลิตพืชพลังงานทดแทน เพื่อให้สามารถ
วางแผนการพัฒนาการผลิตพืชพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร

- ส่งเสริมและให้ความรู้กับชุมชนเกี่ยวกับการนำผลผลิตจากพืชมาใช้เป็น
พลังงานทดแทน เพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคครัวเรือน

มาตรการที่ ๕.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน

แนวทาง

- ส่งเสริมการร่วมลงทุนระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแหล่งทุนภาครัฐและภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน เช่น การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล เป็นต้น

- สร้างความรู้และความเข้าใจแก่ชุมชนเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินการผลิตไฟฟ้าของชุมชน เช่น กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม และกฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวล เป็นต้น

มาตรการที่ ๕.๔ ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

แนวทาง

- รณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของพลังงานในการพัฒนา ท้องถิ่น และการใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาด และการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

๖.๑) เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๖.๑.๑) มีมูลค่าการค้าสูงในเขตการพัฒนาพิเศษของจังหวัดชัยภูมิ

๖.๒) มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๖.๑ ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและโลจิสติกส์ในภูมิภาค

แนวทาง

- กำหนดให้อำเภอจัตุรัสเป็นเขตการพัฒนาพิเศษ

- ส่งเสริมการพัฒนาสถานีรถไฟจัตุรัสให้เป็นศูนย์รวบรวมและพักสินค้าโลจิสติกส์จากประเทศไทยและจากประเทศในประชาคมอาเซียน

- สนับสนุนการสร้างตลาดศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและกระจายสินค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศในประชาคมอาเซียน

- เร่งรัดการสรรหาและพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ให้มีความสามารถสูงในการเข้ามาบริหารจัดการ

- จัดระบบบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ และการค้าในเขตการพัฒนาพิเศษให้มีประสิทธิภาพสูง

มาตรการที่ ๖.๒ สนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบการขนส่งภายในท้องถิ่น ให้เชื่อมต่อกับส่วนกลาง

แนวทาง

- สนับสนุนการพัฒนาถนนภายในชุมชนให้เชื่อมโยงการคมนาคมส่วนกลาง
เพื่อการขนถ่ายสินค้าเกษตรสู่ตลาดกระจายสินค้าส่วนกลาง

**๗) ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม
และยั่งยืน**

๗.๑) เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๗.๑.๑) มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น

๗.๑.๒) ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น

๗.๑.๓) ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง

๗.๒) มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๗.๑ การอนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น

แนวทาง

- กำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจน เพื่อสนับสนุนการวางแผนใน
การอนุรักษ์ และฟื้นฟู

- ส่งเสริมให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของชุมชน ใน
รูปแบบของการรวมกลุ่มเป็น “ชุมชนรุ่นใหม่รักและหวงแหนป่า”

- สร้างเครือข่ายความร่วมมือในชุมชนในการอนุรักษ์ฟื้นฟู และการดูแล
ทรัพยากรป่าไม้อย่างมีคุณภาพ ด้วยความสมดุลและยั่งยืน

- ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้อย่างมีคุณภาพ และเกิด
ประโยชน์สูงสุด

- จัดกิจกรรม เพื่อการรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับชุมชนตระหนักใน
ความสำคัญของป่าไม้กับผลกระทบจากการทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง

- สนับสนุนการปลูกป่าในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

**มาตรการที่ ๗.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นใน
การจัดให้มี แหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับ การใช้น้ำในภาค
การเกษตรอย่างเพียงพอ**

แนวทาง

- เสริมสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้เห็นถึง
ความสำคัญและ ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่

- สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนเพื่อสะท้อนความ
ต้องการ ที่เป็นเอกภาพของชาวชัยภูมิ ในความจำเป็นต้องมีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ของจังหวัด

- จัดหาและระดมทุน เพื่อใช้เป็นงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้าง แหล่ง
น้ำขนาดใหญ่ และแหล่งน้ำของชุมชนทั้งจากรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชนภายใน
จังหวัด

- ผลักดันโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งอ่างเก็บน้ำ” เพื่อให้แต่ละพื้นที่มีแหล่งน้ำ
สำรองเพื่อรองรับในช่วงฤดูที่มีปริมาณน้ำมากและไว้ใช้ในช่วงขาดแคลนน้ำ

- วางแผนพัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำขนาดใหญ่และเส้นทางเข้าถึงให้สวยงาม มีจุดเด่น มีจุดแวะพักผ่อนระหว่างทาง เพื่อเอื้อต่อการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนแห่งใหม่ของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ ๗.๓ การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ และเพิ่ม มูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น

แนวทาง

- ส่งเสริมการนำนวัตกรรมที่ได้จากการพัฒนาเทคโนโลยี “เตาเผาขยะชุมชน” มาใช้ในการกำจัดขยะชุมชน และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในชุมชน
- เร่งรัดการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาความรู้ของชุมชนในการจัดการมลพิษและของเสีย
- เสริมสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ในการจัดการขยะและมลพิษ สิ่งแวดล้อมในชุมชน
- สร้างความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติจากธรรมชาติโดยเฉพาะเรื่องของภัยแล้งและน้ำท่วม

๘) ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

๘.๑) เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๘.๑.๑) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๘.๑.๒) บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถสูงในการให้บริการ
- ๘.๑.๓) ภาคประชาชนมีส่วนร่วมสูงในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๘.๒) มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๘.๑ เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบคุณภาพของการบริหารจัดการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทาง

- ปรับปรุงและพัฒนาระเบียบและกฎเกณฑ์ต่างๆ ในการบริหารจัดการให้เอื้อต่อระบบ การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- ปรับปรุงระบบการให้บริการในลักษณะการลดขั้นตอนการทำงาน และการพัฒนาให้มีลักษณะการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)
- พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นจากภาค ประชาชน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานขององค์กร

- นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสนับสนุนการตัดสินใจด้านการบริหารและการให้บริการ
- พัฒนาดัชนีชี้วัดการให้บริการ (KPI) ในระดับองค์กรระดับหน่วยงานและระดับบุคคล
- ส่งเสริมให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในการบริหารท้องถิ่น

มาตรการที่ ๘.๒ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสนับสนุนภารกิจของอปท.

แนวทาง

- เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสื่อสาธารณะให้กับ ประชาชนในพื้นที่อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
- สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสื่อมวลชน ทั้งภาครัฐ และ เอกชน ในพื้นที่เพื่อการเผยแพร่ข่าวสารให้กับประชาชน
- จัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรในรูปแบบต่าง ๆ

มาตรการที่ ๘.๓ ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากร อปท. อย่างต่อเนื่อง

แนวทาง

- วิเคราะห์โครงสร้างอัตรากำลังบุคลากรโดยเฉพาะสาขาเฉพาะด้านให้สอดคล้องและเอื้อต่อการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
- สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพ และ มีความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบมากยิ่งขึ้นโดยพัฒนาความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง
- พัฒนาบุคลากร ในหน่วยงานให้มีขีดความสามารถ ด้านภาษารองรับการก้าวสู่ ประชาคมอาเซียน

มาตรการที่ ๘.๔ สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรอปท.

แนวทาง

- ส่งเสริมการสร้างทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานและความภักดีต่อองค์กรให้กับบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑.๒ การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะในการกำหนดแนวทางพัฒนา

ผังเมืองรวมจังหวัด ผังเมืองรวมเมือง/ชุมชน ผังเมืองรวมจังหวัดชัยภูมิพื้นที่การวางผังเมืองรวมจังหวัดชัยภูมิครอบคลุมพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๒,๗๗๘.๓ ตร.กม. หรือประมาณ ๗,๙๘๖,๔๒๙ ไร่ มีแนวคิดในการวางผังคือ การกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้สอดคล้องลักษณะทาง

กายภาพ เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของ จังหวัดชัยภูมิ คือ **“มุ่งสู่เศรษฐกิจ การเกษตร อุตสาหกรรมสิ่งทอ ชุมชนการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และ พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน”**

การใช้ที่ดินในอนาคตตามผังเมืองรวมจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วยที่ดินประเภทชุมชน ครอบคลุมบริเวณเขต ผังเมืองรวมเมืองชัยภูมิ ผังเมืองรวมชุมชนคอนสวรรค์ ผังเมืองรวมเมืองลาดใหญ่ ผังเมือง รวมชุมชนนาหนองทุ่ม ผังเมืองรวมชุมชนบ้านค่ายหมื่นแผ้ว ผังเมืองรวมชุมชนบำเหน็จณรงค์ ผังเมืองรวม ชุมชนบ้านเพชร และชุมชนเมืองในเขตเทศบาลต่างๆ นอกจากนี้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรมเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ทางตอนกลางและทางฝั่งตะวันออกของพื้นที่ว่างผัง ที่โล่งเพื่อรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมและการประมง ที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์ป่าไม้ ซึ่ง อยู่บริเวณตะวันตกเฉียงเหนือและตอนกลางของพื้นที่ว่างผัง

ปัจจุบันผังเมืองรวมจังหวัดชัยภูมิ อยู่ระหว่างการให้รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย ลงนามเพื่อ เสนอ ครม.พิจารณา ทั้งนี้สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดชัยภูมิ ยังมีนโยบายปรับปรุงผังฯ เนื่องจากมีปัจจัยการเปลี่ยนแปลงกระทบการพัฒนาหลายด้าน ที่มา ๖ สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดชัยภูมิ

๓.๑.๓ การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกะฮาด

๑) วิสัยทัศน์(vision)

จากการประชุมระดมความคิด สรุปลงสภาพปัญหาและความต้องการของ ประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงการ วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรค คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำ แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกะฮาด ได้ร่วมกันกำหนด วิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอนาคตดี ซึ่งเป็นความมุ่งหมายและปรารถนา คาดหวังที่จะให้ เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า ตำบลกะฮาดเป็นตำบล ที่มีประชาชนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่หนาแน่น และสงบสุข และคาดว่าในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุขน่าอยู่อาศัย และมีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมดี จึง ได้กำหนดวิสัยทัศน์คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“พัฒนาตำบลทุกภารกิจ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารบนพื้นฐานการมีส่วนร่วม”

๒) พันธกิจ(mission)

การวิเคราะห์ภารกิจอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องของ องค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้เทคนิค SWOT analysis เข้ามาช่วย ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบว่าองค์การบริหาร ส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ที่จะเข้าไปดำเนินการ แก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของ ประชาชนได้อย่างไร โดยวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ อุปสรรคในการดำเนินการตามภารกิจ ดังนี้

- ส่งเสริมศาสนา การศึกษา และวัฒนธรรม
- ส่งเสริมการสาธารณสุข และอนามัยชุมชน
- จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ
- ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ การประกอบอาชีพของราษฎร และเศรษฐกิจชุมชน
- จัดให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างและการสื่อสาร

- จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
- จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- จัดให้มีการป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- ส่งเสริมการกีฬา และนันทนาการ ด้านยาเสพติด
- ส่งเสริมสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุและผู้พิการ
- คุ้มครองดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคนในท้องถิ่น
- จัดให้มีการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กร

๓) เป้าประสงค์หลัก

- ส่งเสริมศาสนา การศึกษา วัฒนธรรม
- ส่งเสริมการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพอนามัยที่เข้มแข็ง
- การคมนาคมมีความสะดวกรวดเร็วและบำรุงคลองส่งน้ำและบำรุงรักษาทางน้ำ
- ส่งเสริมการทำกลุ่มอาชีพและการทำนาปรัง นาปีอย่างมี ประสิทธิภาพ
- ขยายเขตไฟฟ้า และไฟส่องสว่าง
- มีน้ำอุปโภค บริโภค และทำการเกษตรให้เพียงพอ
- มีการบรรเทาสาธารณภัย
- ป้องกันโรคติดต่อตามฤดูกาล
- เยาวชนได้รับการส่งเสริมสนับสนุน กีฬา นันทนาการและด้านยาเสพติด
- ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการสงเคราะห์
- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับความคุ้มครอง
- ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
- ในชุมชนให้มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย
- ประชาชนจะต้องมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีศักยภาพโดยทั่วถึง

๔) ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

จากการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ พันธกิจ สามารถนำมากำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวมดังนี้

ที่	แนวทางการพัฒนา	ยุทธศาสตร์การพัฒนา
	แนวทางที่ ๑.๒ : จัดหาและพัฒนาระบบไฟฟ้า ไฟฟ้าเพื่อการเกษตร และไฟฟ้าแสงสว่างให้ทั่วถึงตามความจำเป็นและเหมาะสมทุกหมู่บ้าน	
	แนวทางที่ ๑.๓ : การพัฒนาระบบจราจร	
	แนวทางที่ ๑.๔ : การพัฒนาปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน ให้มีความสะอาด เพียงพอต่อความต้องการของราษฎร	
	แนวทางที่ ๑.๕ : จัดหาครุภัณฑ์กักเก็บน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำ เช่น บึงหนอง สระ ลำห้วยที่ตื้นเขิน เพื่อกักเก็บน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการของราษฎร	
๒	แนวทางที่ ๒.๑ : การส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชนในตำบลประกอบอาชีพ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง	ยุทธศาสตร์ที่ ๒: การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
	แนวทางที่ ๒.๒ : ส่งเสริมสนับสนุนการเกษตรอินทรีย์/จัดหาตลาดเพื่อการเกษตร จัดทำกองทุนหมุนเวียนเพื่อการเกษตร	
	แนวทางที่ ๒.๓ : ส่งเสริมการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ ภายในตำบลอย่างต่อเนื่อง	
	แนวทางที่ ๒.๔ : ส่งเสริมสนับสนุนงานด้านสาธารณสุขและกิจกรรมกลุ่ม อสม. ประจำตำบลและอื่น ๆ	
๓	แนวทางที่ ๓.๑ : การสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	ยุทธศาสตร์ที่ ๓: การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	แนวทางที่ ๓.๒ : การพัฒนาอนุรักษ์ พื้นฟูพื้นที่ป่าและสัตว์น้ำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์	
	แนวทางที่ ๓.๓ : การพัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชนและที่สาธารณะ	
๔	แนวทางที่ ๔.๑ : ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพในทุกระดับ	ยุทธศาสตร์ที่ ๔: การพัฒนาด้านการศึกษา กีฬา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
	แนวทางที่ ๔.๒ : ส่งเสริม อนุรักษ์ สืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ค่านิยมที่ดีงามสู่คนรุ่นต่อไป	
	แนวทางที่ ๔.๓ : ส่งเสริม สนับสนุน ด้านการกีฬาและส่งเสริมให้ประชาชน ออกกำลังกาย	

ที่	แนวทางการพัฒนา	ยุทธศาสตร์การ พัฒนา
๕	แนวทางที่ ๕.๑ : การส่งเสริมด้านสังคมสงเคราะห์ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อ	ยุทธศาสตร์ที่ ๕: การพัฒนาด้าน สังคม/ชุมชน/ การ รักษาความสงบ เรียบร้อย และ บรรเทาสาธารณภัย
	แนวทางที่ ๕.๒ : การพัฒนาส่งเสริมสนับสนุน ระบบรักษาความสงบเรียบร้อย ให้กับชุมชนให้ปลอดภัยเสถียร อบอุ่น โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม	
	แนวทางที่ ๕.๓ : เสริมสร้างและสนับสนุนการแพทย์แผนไทย การแพทย์ ทางเลือก การแพทย์พื้นบ้านและสมุนไพร การแพทย์ฉุกเฉิน	
	แนวทางที่ ๕.๔ : ปรับปรุงคุณภาพชีวิตและแก้ปัญหาความเดือดร้อนของ ประชาชน	
๖	แนวทางที่ ๖.๑ : การเสริมสร้างการพัฒนาท้องถิ่นให้โปร่งใส สุจริต เพื่อสนับสนุนการสร้างวัฒนธรรม ส่งเสริมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาล	ยุทธศาสตร์ที่ ๖: การพัฒนาด้านการ เพิ่มประสิทธิภาพ ทางการบริหาร และการพัฒนา บุคลากรท้องถิ่น
	แนวทางที่ ๖.๒ : การให้บริการแก่ประชาชนและการสร้างความสัมพันธ์กับท้องถิ่นและพัฒนาศักยภาพผู้นำและอุดหนุนส่วนราชการ/หน่วยงานอื่นของรัฐ/องค์กรต่างๆ	
	แนวทางที่ ๖.๓ : การพัฒนาสมรรถนะการทำงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
	แนวทางที่ ๖.๔ : การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ/จัดทรวัดศรัภณ์ท์เพื่อการบริหารงานและการบริการประชาชน	

๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

๓.๒.๑ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลกะหาดได้รวบรวมสภาพปัญหาความต้องการของประชาชนโดยการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทุกภาคส่วนของสังคมประกอบด้วย สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้นำชุมชน ประชาชนชาวบ้าน แกนนำเครือข่ายองค์กรภาคประชาชน สรุปภาพรวมได้ดังนี้

๑) ปัญหาและความต้องการด้านแหล่งน้ำ เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในเขตพื้นที่ตำบลกะหาด เพราะ ปัญหาแหล่งน้ำเป็นปัญหาหลักของพื้นที่ซึ่งเป็นต้นทุนการผลิต จากสภาพข้อเท็จจริงจะเห็นว่าต้นทุนแหล่งน้ำที่สำคัญคือลำน้ำชีที่เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำสายหลักในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสายหนึ่ง แต่ไม่สามารถผันน้ำจากลำน้ำชีมาใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง เพราะไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำที่สามารถเก็บน้ำในช่วงฤดูฝนสำหรับใช้ในการเกษตรและอุปโภค-บริโภค ประกอบกับในช่วงฤดูแล้งน้ำที่ใช้เพื่อการเกษตรกรรมขาดแคลน ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลมีความต้องการอยากให้มีการสร้างแหล่งกักเก็บน้ำเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้มีแหล่งน้ำมีเพียงพอกับความต้องการของพี่น้องประชาชนและพื้นที่ จากข้อเสนอความต้องการในภาพรวมของทุกพื้นที่ที่ต้องการขอรับการสนับสนุนในเรื่องของการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขินในแต่ละพื้นที่ การสร้างฝายเพื่อเก็บกักน้ำ การสร้างแก้มลิง การสร้างสถานีสูบน้ำด้วยพลังไฟฟ้าเพื่อการผันน้ำเข้าสู่พื้นที่ การก่อสร้างระบบประปา การก่อสร้างประตูเปิด-ปิดลำน้ำชี คลองส่งน้ำ การปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ และการขุดสระน้ำ/ลำห้วย

๒) ปัญหาและความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานจากการสำรวจข้อมูลเวทีประชาคม พบว่า ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญมากที่สุด คือ เส้นทางคมนาคม (ถนน) เป็นปัญหาที่สำคัญรองลงมา จากปัญหาและความต้องการด้านแหล่งน้ำ เพราะในเกือบทุกพื้นที่ที่มีความต้องการเส้นทางคมนาคมที่ต้องการให้เกิดความเชื่อมโยงกับถนนสายหลักและสายรอง และการเชื่อมโยงกับถนนในชุมชน ตำบลและหมู่บ้าน ประกอบกับบางเส้นทางมีสภาพชำรุดทรุดโทรม เป็นหลุม เป็นบ่อ มีฝุ่นละออง และมีลักษณะเป็นลูกรังทำให้ การเดินทางระหว่างพื้นที่และขนส่งสินค้าและบริการไม่สะดวก ซึ่งมีปัญหามาโดยตลอดและในบางพื้นที่ที่มี ถนนเข้าไปถึงพื้นที่เกษตรกรรมแต่ไม่มีไฟฟ้าใช้ในการประกอบอาชีพ

๓) ปัญหาและความต้องการด้านสังคม เป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งในพื้นที่ที่เกิดขึ้นจาก สภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม การรับอารยธรรมใหม่ๆ มาจากสังคมตะวันตก และนานาชาติประเทศที่มีการแข่งขันกันอย่างเสรี ทำให้เกิดการซึมซับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการศึกษา ศาสนาและจริยธรรม การเปลี่ยนแปลงของเด็กและเยาวชน ปัญหายาเสพติด การจัดสวัสดิการสังคมการขาดโอกาสทางการศึกษา คุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษา ปัญหาขาดแคลนแรงงาน ปัญหาด้านศาสนาที่ขาดพระประจำวัด ปัญหา เด็กและเยาวชนมีวุ่นวายและทะเลาะวิวาท ปัญหาวัฒนธรรมประเพณี

๔) ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจ เป็นปัญหาเกี่ยวกับปากท้องของประชาชน โดยเฉพาะในเรื่องของรายได้และการส่งเสริมอาชีพ การขาดแคลนฝีมือแรงงาน การพัฒนาด้านหัตถกรรม การตลาด ความยากจน ตลาดนัดเอกชน และเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาความต้องการของ ประชาชนที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลให้การสนับสนุน เพื่อให้เศรษฐกิจของตำบลกะฮาด ได้รับการ พัฒนาให้ดีขึ้น

๕) ปัญหาและความต้องการด้านเกษตรกรรม เป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งในพื้นที่ เนื่องจากอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของประชากรตำบลกะฮาด สภาพปัญหาที่พบมีมากมาย เช่น ราคา ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ การใช้ปุ๋ยเคมี ขาดตลาดกลางจำหน่าย ขาดเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตขาด แหล่งเงินทุน เป็นต้น เพื่อให้การแก้ไขปัญหาบังเกิดผล จึงต้องการมีการพัฒนาการเกษตรสมัยเก่าเป็นเกษตร สมัยใหม่ ลงทุนน้อย แต่ได้ผลผลิตมาก เน้นความเป็นธรรมชาติเป็นหลัก

๖) ปัญหาและความต้องการด้านสิ่งแวดล้อม สภาพปัญหาที่พบเป็นปัญหาเกี่ยวกับป่าไม้ การบุกรุกทำลายป่า ไฟไหม้ป่าส่งผลต่ออุณหภูมิในโลกร้อน การขาดกฏกติกาในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม การขาดจิตสำนึกและการดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ขาดประสิทธิภาพในการกำจัดขยะมูลฝอยและน้ำเน่าเสีย จึงมีความต้องการในการแก้ไขปัญหา และความต้องการของสิ่งแวดล้อมในด้านการสำรวจและกำจัดขยะ ที่ทิ้ง ขยะ การออกกฏและกติกาในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน การสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชน และเยาวชน ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่

สรุปผลการรวบรวมข้อมูลปัญหาความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่น การวิเคราะห์ข้อมูลจาก ผลการระดมความคิดเห็นในการทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาลำดับการปกครองส่วนท้องถิ่น จัดเวที ประชาคมระดับตำบล เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ ศาลาวัดบ้านหนองไข่น้ำ หมู่ที่ ๙ ตำบลกะฮาด อำเภอเนินสง่า จังหวัดชัยภูมิ โดยเรียงตามลำดับปัญหาที่ต้องการได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ดังนี้

๑) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ปัญหาความต้องการเส้นทางคมนาคม ซึ่งเป็นสายทางที่เชื่อมต่อระหว่างตำบล ทั้ง ถนนลาดยาง ถนน คสล.และถนนลูกรัง เนื่องจากเส้นทางมีสภาพชำรุดเสียหาย การเดินทางและการขนส่ง ผลผลิตทางการเกษตรของผู้ใช้เส้นทางไม่สะดวก ปลอดภัย ซึ่งยังเป็นปัญหามาโดยตลอดรวมทั้งสายทางที่อยู่ใน ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

๒) ปัญหาการพัฒนาแหล่งน้ำ

- ปัญหาด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ทั้งโครงการขุดลอก ก่อสร้างฝาย คลองส่งน้ำ และการจัดการระบบน้ำ(ชลประทาน) ให้มีการผันน้ำสู่พื้นที่การเกษตร เนื่องจากราษฎรส่วนใหญ่ในตำบลมีอาชีพเกษตรกรรม ปัญหาที่ประสบคือขาดแคลนน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร จึงมีความต้องการที่จะให้มีแหล่งสำหรับการกักเก็บน้ำ ให้เพียงพอกับความต้องการ

๓) ปัญหาด้านการส่งเสริมอาชีพ

- ปัญหาด้านการส่งเสริมอาชีพ มีทั้งการส่งเสริมอาชีพด้านเกษตร ปศุสัตว์ การเลี้ยงสัตว์ต่างๆ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจใหม่ การแปรรูปสินค้า การพัฒนาฝีมือตามความต้องการในพื้นที่เศรษฐกิจพอเพียง/ส่งเสริมการรวมกลุ่มและหาตลาดสินค้า กลุ่มอาชีพ/วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP

๔) ปัญหาด้านการพัฒนาสังคม

- ปัญหาด้านการพัฒนาสังคม ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ ส่งเสริมกิจกรรมครอบครัว นันทนาการ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๕) ปัญหาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

- ปัญหาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ของประชาชน ส่งเสริมตลาดนัดชุมชนให้มีระบบ/ตลาดกลาง ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าและกระตุ้นผลผลิตจากพืชเศรษฐกิจ

๖) ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของครูและผู้เรียนในด้านต่างๆ ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการศึกษา พัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ส่งเสริมการศึกษาต่างๆ สนับสนุนการกีฬาให้มีความพร้อมทุกด้าน ด้านศาสนาและวัฒนธรรม ส่วนใหญ่เน้นให้ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์ของตนเอง สนับสนุนการเข้าวัดฟังธรรมให้เยาวชนรักในพระพุทธศาสนา

๗) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

- ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มีความต้องการในการสร้างความเข้าใจการจัดการขยะ การคัดแยกขยะ การลดการใช้สารเคมีแบบผสมผสาน ส่งเสริมการปลูกป่าและการรักษาพื้นที่สาธารณะประโยชน์ ไม่ให้มีการบุกรุกจัดให้มีการส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกประชาชนและเยาวชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๓.๒.๒ ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทางกายภาพในมิติพื้นที่

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของจังหวัดชัยภูมิโดยนำข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญของ จังหวัด ผลการพัฒนาที่ผ่านมา ศักยภาพการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคและสาขา แผนการบริหาร ราชการแผ่นดิน รวมทั้งนโยบายรัฐบาลปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ สามารถนำมา วิเคราะห์ ศักยภาพโดยเครื่องมือ SWOT Analysis ซึ่งได้มีประชุมระดมความคิดเห็นจากภาคส่วนต่าง ๆ มีผล การวิเคราะห์ภาพรวมดังนี้

๑) ปัจจัยภายใน(Internal Factors) พบว่าจุดแข็ง (ร) หรือข้อได้เปรียบ และจุดอ่อน (พ) หรือข้อเสียเปรียบที่สำคัญมีดังนี้

๑.๑) จุดแข็ง (Strength = ร) ในภาพรวมของจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย

(๑) มีพื้นที่ที่เหมาะสมในการทำการเกษตรประมาณ ๓.๔ ล้านไร่ สามารถเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจหลายชนิด ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง อ้อย พริก และพืชผักผลไม้อื่น ๆ มีอุตสาหกรรม การเกษตรรองรับ

(๒) มีศักยภาพการผลิตในด้านการปศุสัตว์ โดยมีรายได้จากการปศุสัตว์ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๒,๑๗๒ ล้านบาท จากการเลี้ยงโคเนื้อ ขยายตัว ๘๗.๓ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา เนื่องจากราคาซื้อขาย โคมีราคาสูงขึ้นจากปีก่อน

(๓) มีศักยภาพการผลิตในด้านการประมง ในปี พ.ศ.๒๕๕๖ มีเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ จำนวน ๓๐,๘๐๗ ราย ผลผลิตจากการเลี้ยง จำนวน ๑๐,๗๗๔,๙๒๘ กิโลกรัมต่อปี คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๗๖ ของผลผลิตรวมในจังหวัด

(๔) เป็นพื้นที่เหมาะสมต่อการพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุนด้านการเกษตรเนื่องจากเป็นพื้นที่ต้นกำเนิดลำน้ำชีไหลผ่านหลายอำเภอของจังหวัดชัยภูมิ และผ่านจังหวัดอื่น ๆ ก่อนลงสู่แม่น้ำโขง และมี เขื่อนเก็บกักน้ำจุฬารามณ์สามารถเก็บกักน้ำได้ประมาณ ๑๘๘ ล้านลูกบาศก์เมตร

(๕) ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดมีความเหมาะสมสามารถเชื่อมโยงการคมนาคม ขนส่งกับภาคเหนือตอนล่าง ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรอบ

(๖) มีทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า และมีพื้นที่ป่าเป็นจำนวนมากซึ่งเป็นอันดับสอง ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยมีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ๑๑ แห่ง อุทยานแห่งชาติ ๔ แห่ง เขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่า ๒ แห่ง สวนรุกขชาติ ๒ แห่ง และเขตห้ามล่าสัตว์ ๑ แห่ง

(๗) มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวจำนวนมากประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ๒๘ แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุและโบราณสถาน ๑๒ แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ๖ แห่ง ซึ่งมีสภาพสวยงามเป็นธรรมชาติ โดยในปี พ.ศ.๒๕๕๖ จังหวัด ชัยภูมิมีจำนวนนักท่องเที่ยว จำนวน ๑,๒๐๘,๖๑๓ คน มีรายได้ จำนวน ๑,๓๙๐.๙๑ ล้านบาท

(๘) มีโรงงานอุตสาหกรรมการแปรรูปการเกษตรกระจายตัวอยู่ในทุกพื้นที่ของจังหวัดชัยภูมิเพื่อรองรับผลผลิตทางการเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ของโรงงานในจังหวัดชัยภูมิที่สำคัญได้แก่ การทำผลิตภัณฑ์จากมันสำปะหลัง เป็นหลัก จำนวน ๘๑ โรงงาน โรงสีข้าว จำนวน ๒๒ โรงงาน และอุตสาหกรรมการผลิตน้ำตาลทราย จำนวน๒โรงงาน

(๙) จังหวัดมีแหล่งแร่ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจคือแร่โปแตชที่มีคุณค่าต่อการทำเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ซึ่งมีรายงานผลการศึกษารียบร้อย

(๑๐) มีหัตถกรรมผ้าทอที่แสดงถึงเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่วิจิตร สวยงามเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของจังหวัด รวมทั้งมีศูนย์กลางผ้าไหม ผ้าฝ้ายแหล่งใหญ่ตั้งอยู่ในหลาย อำเภอของจังหวัดชัยภูมิ เช่น อำเภอบ้านเขว้า อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอเกษตรสมบูรณ์ อำเภอหนองบัวแดง เป็นต้น

(๑๑) จังหวัดชัยภูมิสามารถผลิตเส้นไหมที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ตามหลักเกณฑ์ของกรมหม่อนไหม

(๑๒) มีองค์กรชุมชนที่เข้มแข็ง ซึ่งมีการจัดตั้งสภาองค์กรชุมชนตำบลครอบคลุมพื้นที่ อำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดและเป็นแรงขับเคลื่อนภาคประชาสังคม

(๑๓) มีสถานบริการด้านสาธารณสุขและบุคลากรด้านสาธารณสุขครอบคลุมพื้นที่ และประชากรของจังหวัด โดยมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๑๖๘ แห่ง โรงพยาบาลศูนย์ ๑ แห่ง และ โรงพยาบาลชุมชน ๑๔ แห่ง มีแพทย์ ทันตแพทย์และเภสัชกร ๒๗๔ คน ซึ่งมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากรเท่ากับ ๑ : ๘,๘๙๕ คน

(๑๔) จังหวัดมีสถานที่ออกกำลังกายที่พร้อมเพียงพอหลายแห่ง เช่นสนามกีฬา กลาง จังหวัด สนามกีฬาพลศึกษา สนามกีฬาเทศบาล ศูนย์เยาวชนเทศบาลเมืองชัยภูมิ สวนสาธารณะหนองปลา เฒ่า สวนสาธารณะหนองหลอด เป็นต้น สามารถรองรับการจัดการแข่งขันกีฬาได้ทุกประเภทและเป็นสถานที่ พักผ่อนและออกกำลังกายของประชาชน การจัดงานและกิจกรรมการกุศลต่าง ๆ

(๑๕) มีศูนย์พัฒนาแม่เมื่อแรงงานที่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

(๑๖) มีแหล่งผลิตพลังงานทดแทน จำนวนมาก เช่น กังหันลม โซล่าเซลล์ เป็นต้น

๑.๒) จุดอ่อน (Weakness = W) ในภาพรวมของจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย

(๑) แหล่งกักเก็บต้นทุนและระบบชลประทานไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกรและไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะเขื่อนขนาดใหญ่ พื้นที่ที่อยู่ในระบบชลประทานประมาณ ๔๑๑,๒๙๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๖๑ ของพื้นที่เกษตรกรรม

(๒) สภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่ที่มีความแห้งแล้ง ปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยต่อปีไม่มาก เท่าที่ควรในฤดูฝน เนื่องจากสภาพภูมิประเทศตั้งอยู่ในเขตเงาฝน โดยเฉพาะพื้นที่ทางด้านตะวันตกเฉียงเหนือ และด้านตะวันตกของจังหวัด ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปีเท่ากับ ๑,๓๗๙.๖๒ มิลลิเมตร

(๓) ลักษณะดินบางพื้นที่เป็นดินเค็มและดินทราย ทำการเกษตรไม่ได้ผลหรือผลผลิตต่ำไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งได้ ซึ่งพื้นที่ดินเค็มมีความเค็มแตกต่างกันครอบคลุมพื้นที่ ๗ อำเภอ รวม พื้นที่ทั้งสิ้น ๗๐๙,๕๖๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๙ ของพื้นที่ทั้งจังหวัดหรือประมาณร้อยละ ๒๒ ของพื้นที่ทำนาใน จังหวัดทั้งหมด

(๔) เกษตรกรบางส่วนไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง และพื้นที่การเกษตรบางส่วนไม่มีเอกสารสิทธิ์

(๕) ขาดแคลนแรงงานทั้งภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมโดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมสิ่งทอ เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่เคลื่อนย้ายไปทำงานต่างถิ่น และบางส่วนเป็นแรงงานไร้ฝีมือ และ กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ส่วนแรงงานอีกส่วนเป็นแรงงานที่อยู่ในช่วงของการศึกษา

(๖) เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มเครือข่ายการต่อรองราคาสินค้าทางการเกษตร

(๗) สินค้าแปรรูปทางการเกษตรไม่มีตลาดรองรับเพียงพอ และไม่มีคุณภาพที่สามารถแข่งขันได้

(๘) ขาดการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยี การตลาด การบริหารจัดการของผู้ประกอบการหัตถกรรมพื้นบ้าน และสินค้าพื้นเมือง

(๙) ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าของวิสาหกิจชุมชนต่ำ ส่วนใหญ่เป็นการประกอบการภายในครัวเรือนหรือกลุ่มเล็กใช้เงินทุนไม่มากนัก ซึ่งวิสาหกิจชุมชนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถยกระดับ อุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) ได้ เนื่องจากขาดเงินทุนและการบริหารจัดการกลุ่มและสินค้า

(๑๐) แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งขาดการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากภาครัฐ ชุมชนและท้องถิ่น ในด้านเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ระบบสาธารณูปโภคตลอดจน การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวที่ยังไม่มีการบูรณาการที่ชัดเจน

(๑๑) ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการยังไม่ได้มาตรฐานและไม่เพียงพอ ไฟฟ้าและประปายังไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน

(๑๒) ระดับการศึกษาของประชาชนส่วนใหญ่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน มีปัญหา ด้าน คุณภาพการศึกษา ภาวการณ์อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เนื่องจากในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา มีอัตราการเรียนต่อในระดับ ที่สูงขึ้นต่ำ และปัจจุบันประสบปัญหาคุณภาพการศึกษาเพราะปริมาณนักเรียนกับครูไม่สอดคล้องกัน

(๑๓) จำนวนบุคลากรด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินต่ำที่ต้องดูแล ประชากรทั้งจังหวัด จำนวน ๒,๐๕๑ คน คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรเท่ากับ ๑: ๕๕๔ คน

(๑๔) บุคลากรทางการแพทย์โดยเฉพาะแพทย์และพยาบาลขาดแคลนไม่สอดคล้องกับ จำนวนประชากร ซึ่งปัจจุบันมีแพทย์ ทันตแพทย์และเภสัชกรในจังหวัดจำนวน ๒๗๔ คน

(๑๕) ขาดศูนย์บริการข้อมูลสารสนเทศ และบริการเพื่อส่งเสริมการลงทุนและการท่องเที่ยว

(๑๖) การบริหารจัดการภาครัฐยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการให้บริการประชาชนและบริหารจัดการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้อย่างทันทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

(๑๗) จังหวัดชัยภูมิมีลักษณะภูมิประเทศที่มีใช้ทางผ่านของจังหวัดอื่น ๆ เส้นทาง เชื่อมต่อกับจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่ยังเป็นถนนสองเลนและเป็นถนนสายรอง รวมทั้งยังไม่เป็นที่รู้จักของคน ภายนอกจังหวัด

๒) ปัจจัยภายนอก (External Factors) พบว่าโอกาส (Opportunities) หรือข้อได้เปรียบ ของจังหวัดที่ส่งผลต่อการพัฒนา และข้อจำกัด/อุปสรรค (Threats) หรือสภาพแวดล้อมที่เป็นปัญหาต่อการ พัฒนาจังหวัดสรุปดังนี้

๒.๑) โอกาส (๐) ในภาพรวมของจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย

(๑) รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยการ พัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารไทยบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ส่งเสริมการวิจัยเกษตรแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ และส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติ

(๒) รัฐบาลสนับสนุนพืชพลังงานทดแทนให้มีบทบาทในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ทำให้แนวโน้มราคาผลผลิตของพืชดังกล่าวจะสามารถมีความเสถียรภาพทางด้านราคามากขึ้น

(๓) รัฐบาลมีนโยบายในการเพิ่มพื้นที่ชลประทาน และพัฒนาพื้นที่ ๒๕ กลุ่มน้ำอย่าง บูรณาการ ซึ่งจะส่งผลให้จังหวัดชัยภูมิสามารถผลักดันการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดกลางและขนาดใหญ่ในพื้นที่ มากยิ่งขึ้น

(๔) รัฐบาลส่งเสริมการสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน ทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน ทั้งจะเชื่อมโยงข้อมูลและการดำเนินการระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่ และของประเทศโดยรวม นอกจากนี้จะส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ที่ถูกกฎหมายมากขึ้น

(๕) รัฐบาลมีนโยบายเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลาย เนื่องจากการ เข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมแก่แรงงานไทยและร่วมพัฒนาระบบความ คัมครองทางสังคมของแรงงานอาเซียน

(๖) รัฐบาลมีนโยบายแก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรुक้าเขตป่า สงวนโดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รูก้า และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือ ไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ที่ทันสมัย แก้ไขปัญหา เขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน อันก่อให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

(๗) รัฐบาลมีนโยบายดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลด ต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย ตลอดจนจนถึงการใช้ กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร

(๘) รัฐบาลมีนโยบายปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการ ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิต สินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้ แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ ค้าขายสินค้าเกษตรกรรายใหญ่อีกรายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีความ สมดุลมากขึ้น ซึ่งจังหวัดชัยภูมิได้รับการประกาศให้เป็นพื้นที่เหมาะสมในการปลูกพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ข้าว มัน ลำปะลั้ อ้อย ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา การเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ โคเนื้อ สุกร ไก่เนื้อ สัตว์น้ำจืด ซึ่งจะส่งผลให้ มีการใช้พื้นที่เพื่อการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๙) รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ จากฐานการผลิตในชุมชนสู่แหล่งแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมตงกับอาเซียน เพื่อยกระดับ ศักยภาพของผู้ประกอบการรายย่อยสู่ตลาดที่กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในประเทศและระหว่างประเทศและขณะเดียวกัน ก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจแก่พื้นที่ต่างๆภายในประเทศด้วย

(๑๐) กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กำลังเป็นที่นิยมในโลกยุคโลกาภิวัตน์ พื้นที่ป่า ภูเขาทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัด มีความสมบูรณ์พร้อมต่อการรองรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และสภาพ ภูมิอากาศเหมาะสมตลอดทั้งปี

(๑๑) ระบบเศรษฐกิจของโลกโดยเฉพาะเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่มีอิทธิพลแผ่ขยาย ไป ทั่วโลกทำให้เกิดเศรษฐกิจไร้พรมแดนที่มีผลต่อระบบการเคลื่อนย้ายทุนและการบริโภค จะมีส่วนช่วยให้ เกิดโอกาสในการลงทุนทั้งค่านอุตสาหกรรม การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

(๑๒) การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกทำให้มีการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศ และความร่วมมือค่านเศรษฐกิจระหว่างกัน เช่น เขตการค้าเสรี (FTA) องค์กรการค้าโลก (WTO) และ ที่สำคัญคือการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน ในปี ๒๕๕๘ ของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ๑๐ ประเทศ ที่จะเป็นการลดอัตราภาษีระหว่างกันและการเคลื่อนย้ายแรงงานและทุนได้อย่างเสรีเพิ่ม การแข่งขันและกลุ่มผู้บริโภคมมากขึ้น

(๑๓) นโยบายระดับชาติต้องการเพิ่มศักยภาพของชุมชนเพื่อเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตและอนุรักษ์พื้นที่ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนนำไปสู่การพึ่งพาตนเองและลดปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ

(๑๔) ความต้องการใช้พลังงานทดแทนและอาหารปลอดภัย

(๑๕) นโยบายให้มีการปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่า (Value Creation) ของสินค้าและบริการบนรากฐานความรู้และนวัตกรรม รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างสาขาการผลิตเพื่อทำให้มูลค่าการผลิตสูงขึ้น

(๑๖) การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดของรัฐบาลเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดในกลุ่ม โดยจังหวัดชัยภูมิอยู่ในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ ซึ่งจะสามารถขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทั้งด้านการเกษตร การท่องเที่ยว และการผลิตและจำหน่ายผ้าไหมของจังหวัดในกลุ่มให้มีศักยภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น

(๑๗) อัตราค่าจ้างแรงงานของจังหวัดชัยภูมิที่มีการปรับเพิ่มสูงขึ้นตามนโยบายรัฐบาลจะส่งผลให้การเคลื่อนย้ายแรงงานออกนอกจังหวัดน้อยลง และมีแรงงานบางส่วนกลับคืนถิ่นซึ่งสามารถ สนับสนุนอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเมื่อและแรงงานจำนวนมากได้

(๑๘) การเติบโตของเศรษฐกิจจีนและความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เวียดนาม ลาว พม่าและกัมพูชา ทำให้ผู้ประกอบการติดต่อค้าขายในภูมิภาคนี้เพิ่มสูงขึ้น

๒.๒) ข้อจำกัด/อุปสรรค (T) ในภาพรวมของจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย

(๑) การรวมตัวทางการค้าของโลกทำให้เกิดการกีดกันทางการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สินค้าเกษตรจะส่งผลให้เกิดการแข่งขันมากขึ้นจนมีแนวโน้มส่งผลให้ราคาสินค้าเกษตรบางชนิดตกต่ำ ทำให้ ฐานะทางเศรษฐกิจของเกษตรกรลดต่ำลงเมื่อประสบการแข่งขันที่รุนแรง

(๒) สภาพภูมิอากาศของโลกและของประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความแห้งแล้งและน้ำท่วมมากขึ้นอันเป็นผลมาจากภาวะโลกร้อน การตัดไม้ทำลายป่า การทำลายธรรมชาติและ การพัฒนาบ้านเมืองของประเทศต่าง ๆ

(๓) จังหวัดชัยภูมิมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาการแข่งขันในทุกด้านจากจังหวัด นครราชสีมา และขอนแก่นในการดึงดูดทุนและทรัพยากรไปจากจังหวัดมากยิ่งขึ้นหากไม่มียุทธศาสตร์ที่จะต่อสู้ ผลักดันให้จังหวัดมีศักยภาพในการลงทุนสูงขึ้นจะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

(๔) ราคาสินค้าเกษตรมีความผันผวนตามราคาตลาดโลก และมีการแข่งขันกับประเทศอื่นทั้งด้านราคาและคุณภาพ ในขณะที่ต้นทุนการผลิตทางเกษตรของจังหวัดสูงซึ่งจะส่งผลกระทบต่อปัญหา ด้านการตลาด

(๕) ต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศในกลุ่มประชาคมยุโรปประสบปัญหาหนี้ สาธารณะหลายประเทศ และประเทศสหรัฐอเมริกาประสบปัญหาการชะลอตัวของเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกันประเทศญี่ปุ่นก็ประสบปัญหาเศรษฐกิจถดถอยอันเนื่องมาจากผลกระทบจากคลื่นยักษ์สึนามิ ซึ่ง ประเทศเหล่านี้เป็นตลาดส่งออกสินค้าของไทยทำให้กำลังซื้อลดลงซึ่งจะส่งผลกระทบต่อจังหวัดชัยภูมิ เช่นเดียวกัน

(๖) ประเทศในภูมิภาคเอเชีย เช่น จีน เวียดนาม ฟิลิปปินส์ จะเป็นคู่แข่งทางการค้า สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมของไทยและของจังหวัด ทำให้การแข่งขันสูงซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการผลิตของ ไทยที่จะต้องปรับตัวในการลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น

๓.๒.๓ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis(จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

จุดแข็ง (Strength :s)	จุดอ่อน (Weakness : w)
๑. ลักษณะพื้นที่ มีทั้งที่เป็นที่ราบลุ่ม และที่ดอน เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตรที่หลากหลาย การทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ และเลี้ยงสัตว์น้ำ ๒. มีแม่น้ำชีไหลผ่าน มีแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรกรรม ได้แก่บึงกะฮาดบึงละหานลูกนกบึงอ้อ บึงลี หนองปรือเป็นแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรและเป็นแหล่งประมงพื้นบ้านของประชาชนในตำบล ๓. มีผู้นำที่เข้มแข็ง มีวิสัยทัศน์ก้าวไกล ๔. ประชาชนมีความรัก สามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในการพัฒนาตำบล ไม่มีความแตกแยกทางสังคม และการเมือง ๕. มีการรักษาและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดีงาม ๖. มีถนนทางหลวงแผ่นดินตัดผ่าน ถนน ทล ๒๑๘๐ บ้านค้าย-ตาดเนิน-ละหาน และ ถนน ทล ๒๐๑ ชัยภูมิ – สีคิ้ว ๗. มีระบบประปาหมู่บ้านทำให้มีน้ำใช้อุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี ๘. ไม่พบปัญหา เรื่องความสงบ ความปลอดภัย และด้านมลพิษ	๑. ข้อจำกัดด้านงบประมาณ จึงไม่สามารถจัดบริการ สาธารณะได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง ประกอบกับปัญหาความต้องการที่หลากหลายแตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นได้ทั้งหมด ๒. ข้อจำกัดด้านบุคลากรโดยเฉพาะบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน ๓. เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก ถนนบางเส้นทางยังเป็นถนนลูกรัง บางช่วงชำรุดเป็นหลุม เป็นบ่อ เต็มไปด้วยฝุ่นละออง ๔. ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเชิงเดี่ยว ขาดการพัฒนาด้านเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการผลิต การแปรรูปที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งขาดการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งในการต่อรองราคา ๕. ระบบชลประทานยังไม่ทั่วถึง ซึ่งพื้นที่เกษตรส่วนใหญ่อยู่นอกเขตชลประทาน รวมทั้งมีปัญหาดินเสื่อมสภาพ ๖. คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปทำงานในเมืองหลวงและต่างประเทศ ๗. ไม่มีตลาดสดที่ดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนตำบล ๘. ในเขตพื้นที่มีปัญหาภัยแล้ง และน้ำท่วมเป็นประจำทุกปี ทำให้เกิดการสูญเสียทางการเกษตร

ศักยภาพ/โอกาส (Opportunity : O)	อุปสรรค/ข้อจำกัด (Threat : T)
๑. กฎหมายและนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นโอกาสของแรงงานฝีมือ เตรียมพร้อมและปรับตัวเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงาน ๓. เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบทางการเกษตร มีโรงงานรับซื้อสินค้าทางการเกษตรใกล้พื้นที่เป็นการลดต้นทุน การขนส่งสินค้าทางการเกษตร ๔. การพัฒนาบึงกะฮาด และบึงละหานลูกนกเป็นแหล่งท่องเที่ยวประจำตำบล ๕. กระแสความนิยมการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภค มีการสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ การทำปุ๋ยหมักชีวภาพใช้ในการเกษตร ๖. หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและผลิตภัณฑ์ชุมชน	๑. ความไม่แน่นอนของราคาพืชผลทางการเกษตร ราคาผลผลิตตกต่ำ ไม่มีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งทำให้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากกลุ่มผลประโยชน์และพ่อค้าคนกลาง รวมทั้งปัจจัยการผลิตมีการปรับราคาสูงขึ้นส่งผลให้ต้นทุนการผลิตภาคการเกษตรปรับสูงขึ้น ๒. การประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับท้องถิ่นมีน้อย ๓. อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาทำลายวัฒนธรรมท้องถิ่น ๔. สภาพเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจโลกมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อีกทั้งการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและการแข่งขันสินค้าทางการเกษตร

๓.๒.๔ ผลการวิเคราะห์การพัฒนาแบบบูรณาการ (Integration) ในเชิงพื้นที่และการพัฒนา ท้องถิ่นสู่ความเชื่อมโยงการพัฒนาระดับอำเภอ จังหวัด และประเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกะหาด : ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการและโครงสร้าง
พื้นฐาน

ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการสร้าง
มูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาด
และการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกะหาด : ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการสร้าง
มูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกะหาด : ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓: การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมอย่าง
ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและ
ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกะหาด : ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔: การพัฒนาด้านการศึกษา กีฬา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกะหาด : ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕: การพัฒนาด้านสังคม/ชุมชน/ การรักษาความสงบเรียบร้อย และบรรเทา
สาธารณภัย

ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกะหาด : ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖: การพัฒนาด้านการเพิ่มประสิทธิภาพทางการบริหาร และการพัฒนา
บุคลากรท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมีประสิทธิภาพ

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

